

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ของ

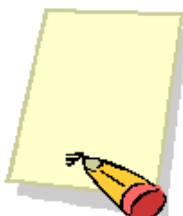
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๖๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอฝาง

จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๑๐ โทร. ๐๕๓-๓๘๒๖๓/๐

คำนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่สำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงให้ความสำคัญกับภารกิจหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาสังคม และประเทศชาติโดยรวม

หน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งก่อนดำเนินการในขั้นตอนอื่น ๆ คือ การจัดทำแผนพัฒนาเพื่อพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา ซึ่งในขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณา กำหนดแนวทางปฏิบัติงาน โดยมีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลยพินิจ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ได้แจ้งชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าเนื่องจาก พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว อีกทั้งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๗ กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงได้เพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี เพื่อหวังจะให้ป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้บรรลุผลที่พึงปรารถนา

อย่างไรก็ตาม ดังที่ได้กล่าวนำไว้แล้วข้างต้นว่า การจัดทำแผนเป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้น จึงอาจมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดขึ้นได้ด้วยสาเหตุประการต่าง ๆ ซึ่งคณะผู้จัดทำก็พร้อมน้อมรับในข้อบกพร่องหรือผิดพลาดดังกล่าวนี้และจักดำเนินการแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

เมษายน ๒๕๖๒

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ประกาศ อบต.เวียง เรือง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ ๒	ง
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง	๑
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง การปกครอง	๕
๓. ประชากร	๘
๔. สภาพทางสังคม	๙
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๑๑
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๑๓
๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๑๕
๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๒๐
๙. ทรัพยากรธรรมชาติ	๒๕
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๗
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๒๗
๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	๓๗
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	๖๒
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่	๖๖
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง	๖๘
๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา	๗๒
๓.๑ การวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๗๒
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๗๔
๓.๓ การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต	๗๕
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๗๖
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๗๖
แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๗๗
แบบ ผ.๐๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๗๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานฯ	๗๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	๑๐๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ	๑๐๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑๐๙
แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภัณฑ์	๑๑๐

ส่วนที่ ๔ การติดตามประเมินผล	๑๑๔
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๑๔
๒. การติดตามประเมินผลโครงการ	๑๑๔
๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๑๕
- รายนามคณะผู้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒	๑๑๖

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ด้วย สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) มีแนวโน้มการแพร่ระบาดที่เพิ่มมากขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงมีมาตรการเร่งด่วน ในการสกัดกั้น ป้องกันและลดความเสี่ยงของการแพร่ระบาด โดยสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค รวมทั้งให้การสนับสนุนหน่วยงานต่างๆ ด้วย ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในหลายหมู่บ้านว่าได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ สร้างความยากลำบากในการดำรงชีวิตประจำวัน องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ร่วมกับ คณะกรรมการบริหารงานตำบลแบบบูรณาการ (กบต.) ตำบลเวียง จึงได้จัดประชุมประชาคมหมู่บ้านทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน เพื่อรับทราบปัญหาความต้องการ ตลอดจนโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด เพื่อการบูรณาการแผนงานโครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ในการประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวัน สันติ พรหมสุวรรณ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ตั้งอยู่บนที่ราชพัสดุ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ขม.๑๕๖๔ หมู่บ้านหนองอึ่ง หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอฝาง มีระยะห่างประมาณ ๓ กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ๑๕๕ กิโลเมตร มีพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเล ๙๘๔ ฟุต ซึ่งที่ตั้งของหน่วยงานเป็นที่ราชพัสดุ จากคำเล่าขานของชาวบ้านเชื่อว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ตั้งฐานทัพของพระเจ้าสุทโธทรมหาราช กษัตริย์ของพม่าในคราวที่ยกทัพมาตีเมืองฝางช่วงประมาณ พ.ศ.๒๑๗๔ - ๒๑๗๗ จากการต่อสู้ที่ใช้เวลายาวนานถึง ๓ ปี จึงได้มีการก่อตั้งบ้านเรือน วัด กำแพงเมือง และคูเมืองต่างๆ โดยหลักฐานที่ยังคงหลงเหลือในปัจจุบัน คือ กำแพงเมืองเก่า คูเมือง และวัดเวียงสุทโธ

อาณาเขตของตำบลเวียง

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลแม่สาว อำเภอแม่เฒ่า จังหวัดเชียงใหม่

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลแม่คะ, ตำบลสันทราย, และเทศบาลตำบลเวียงฝาง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลสันตันหม้อ, ตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่เฒ่า จังหวัดเชียงใหม่ และ ตำบลโป่งผา อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลโป่งน้ำร้อน, ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

๑.๑.๒ ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

สภาตำบลเวียง ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดให้พื้นที่ตำบลตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ส่วนที่อยู่นอกเขตเทศบาล และสุขาภิบาลมีสภาตำบลเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารงานในตำบลมีฐานะ เป็นนิติบุคคล ซึ่งทำให้มีอำนาจในการก่อนิติสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และมีความสามารถในการจัดทำโครงการและงบประมาณได้ด้วยตนเอง มีหมู่บ้านทั้งหมด ๑๗ หมู่บ้าน มีพื้นที่รับผิดชอบ ๘๙.๒๙ ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้านในพื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาลตำบลเวียง จำนวน ๕ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๒,๓,๔,๕ และ ๙

สภาตำบลเวียง ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ลงนามโดยนายเสนาะ เทียนทอง ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้จัดตั้งขึ้นในครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีผลบังคับใช้ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรก ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ โดยที่มาตรา ๔๐ และ มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้จัดตั้งองค์การบริหารตำบล และให้โอนบรรดางบประมาณทรัพย์สิน สิทธิเรียกร้องหนี้และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารตำบล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงให้สภาตำบลจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีขอบเขตตามตำบลตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ยกเว้นส่วนที่อยู่ในเทศบาลและสุขาภิบาลที่มีอยู่ในตำบลนั้น ในปี ๒๕๔๕ ตำบลเวียงได้แยกหมู่บ้านอีก ๒ หมู่บ้าน และปี ๒๕๔๙ แยกอีก ๑ หมู่บ้าน ปัจจุบันมีทั้งหมด ๒๐ หมู่บ้าน จัดเป็นประเภท องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของตำบลเวียง เป็นที่ราบขนานกับแม่น้ำฝางในแนวเหนือ-ใต้ มีระดับความสูงของพื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๐ - ๖๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ขนาบด้วยภูเขาสูง โดยด้านทิศตะวันออก เป็นภูเขาสูง ซึ่งกั้นแดนระหว่างจังหวัดเชียงใหม่กับจังหวัดเชียงราย ส่วนทิศตะวันตก ก็เป็นภูเขาสูงอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ ดอยผ้าห่มปก มีลำห้วยไหลผ่านเหมาะสำหรับการเกษตรกรรม นอกจากนั้นยังเป็นพื้นที่ลาดเชิงเขา ซึ่งไม่มีสภาพป่าไม้เหลืออยู่ใช้เป็นปลูกพืชไร่

พื้นที่ทางด้านตะวันออกตลอดแนว และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ เป็นพื้นที่ภูเขาส่วนใหญ่ มีป่าไม้ปกคลุม เป็นแหล่งต้นน้ำของตำบลเวียงและตำบลใกล้เคียง ระดับความสูงของพื้นที่ตั้งแต่ประมาณ ๖๐๐ - ๑,๔๕๕ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง และมีความลาดชันของพื้นที่มากกว่า ๓๕% ขึ้นไป ไม่เหมาะกับการปลูกพืช เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

สภาพภูมิประเทศโดยรวมจะมีความลาดเทมาจากด้านทิศตะวันออก ทิศตะวันตกและทิศใต้ โดยจะลาดเทมายังพื้นที่ราบตรงกลาง ตามความลาดเอียงของพื้นที่และการไหลของลำน้ำ ดังนั้นในฤดูฝน ถ้าฝนตกชุก จะทำให้น้ำท่วมบริเวณริมลำน้ำ ลำห้วยต่างๆ ของพื้นที่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลเวียง จัดอยู่ในสภาพภูมิอากาศแบบฝนเมืองร้อน หรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน โดยทั่วไป แบ่งเป็น ๓ ฤดู

๑. ฤดูฝน เริ่มจากปลายเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้จากทะเลอันดามัน ทำให้ฝนตกชุก นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลของพายุไต้ฝุ่นและดีเปรสชัน ที่พัดมาจากทะเลจีนใต้ ทำให้ฝนตกกระจายไปทั่ว มีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกตลอดฤดู

๒. ฤดูหนาว เริ่มจากเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงนี้ท้องฟ้าโปร่งเป็นส่วนมาก มีฝนตกน้อยและเป็นช่วงที่มีอุณหภูมิต่ำสุดของปี อุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคม ประมาณ ๘.๕ องศาเซลเซียส (ปี พ.ศ.๒๕๕๙)

๓. ฤดูร้อน เริ่มจากปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม ในระยะนี้อากาศร้อน โดยทั่วไป ความชื้นในอากาศต่ำ ฝนตกบ้างเป็นครั้งคราว อุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน ประมาณ ๔๐.๑ องศาเซลเซียส (ปี พ.ศ.๒๕๕๙)

ตำบลเวียง อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๓๑๒ เมตร

- การกระจายตัวของฝน ฝนตกมากที่สุดในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ปริมาณฝนตกเฉลี่ยมากที่สุดในเดือนสิงหาคมได้ ๒๓๖.๐ มิลลิเมตร ฝนตกน้อยที่สุดในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ปริมาณฝนตกเฉลี่ยน้อยที่สุดในเดือนกุมภาพันธ์คือ ๔.๖ มิลลิเมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปี ๑,๑๘๓.๕ มิลลิเมตร

- อุณหภูมิโดยทั่วไปจะสูงและสูงที่สุดในเดือนเมษายนคือ ๔๐.๑ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคมคือ ๘.๕ องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๕.๔ องศาเซลเซียส

- ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดในเดือนสิงหาคม / กันยายน ๘๑ % และเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนมีนาคม ๕๖ % ส่วนความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๗๒ %

๑.๔ ลักษณะของดิน

กลุ่มดินที่พบในพื้นที่ มีดังนี้

๑. กลุ่มดิน ๑๔C : Clayey Tropaquepts เป็นกลุ่มดินตะกอนลำนํ้าใหม่ ซึ่งพัดพา มาทับถมไว้ มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างเป็นแอ่งต่ำของบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึง ความลาดชัน ของพื้นที่ระหว่าง ๐ - ๑% การระบายน้ำของดินเลว เป็นดินลิกมาก ดินบนเนื้อดินเป็นดินเหนียว ส่วนดินล่างเนื้อดินเป็นดินเหนียว ในฤดูแล้งดินจะแห้งแข็งและแตกกระแหว่งเป็นร่องลึก ความอุดมสมบูรณ์ ตามธรรมชาติค่อนข้างสูง สภาพการชะล้างพังทลายไม่มี การใช้ประโยชน์ที่ดินในช่วงฤดูน้ำหลากไม่สามารถ เพาะปลูกได้ แต่ในช่วงฤดูแล้งสามารถปลูกพืช ได้แก่ ข้าว กระเทียม พริก หอมแดง เป็นต้น น้ำเพื่อการเกษตรใช้น้ำฝน สภาพปัญหาที่พบ คือ น้ำแข็งเป็นระยะเวลานาน ไม่สามารถปลูกพืชได้ การจัดการดินทำได้ลำบากเนื่องจากดินเป็นดินเหนียวจัดและแข็งเมื่อแห้ง ยากต่อการไถพรวนและเตรียมดิน ต้องมีการพัฒนาพื้นที่เพื่อให้ได้น้ำจากชลประทานมาเสริมการเพาะปลูก

๒. กลุ่มดิน ๒๕C : Clayey Tropaqualfs จัดเป็นกลุ่มดินนาข้าวบนพื้นที่ลานตะพักลำนํ้า มีเนื้อดินเหนียวลิกมากกว่า ๑ เมตร ชั้นดินบนหนาและมีเนื้อดินเหนียว ชั้นดินล่างลิกลงไปมีดินเหนียว เพิ่มมากขึ้น ดินบนมีสีเทา ส่วนดินล่างจะมีสีออกแดงหรือเหลือง มากขึ้นและมีความอึดตัวด้วยต่างสูง กลุ่มดินนี้ มีความเหมาะสมดีมากสำหรับการทำนาข้าว เนื่องจากสภาพภูมิประเทศและลักษณะดิน ดินนี้ควรมีการพัฒนา พื้นที่ เพื่อให้ได้รับน้ำชลประทานมาเสริมการเพาะปลูกในฤดูฝนหรือพืชหลังนาในฤดูแล้ง ในฤดูฝนกลุ่มดินนี้ ไม่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกพืชไร่หรือไม้ยืนต้นเนื่องจากน้ำท่วม ควรทำสวนครัวหลัง การทำนา หรือ ปรับปรุงพื้นที่เพื่อทำสวนผลไม้โดยการป้องกันน้ำท่วม

๓. กลุ่มดิน ๓๓C : Clayey Paleustults เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากหินดินดานและหินปูน มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา มีความลาดชันของพื้นที่ระหว่าง ๒ -๑๖% การระบายน้ำของดิน ดีเป็นดินลิกมาก ดินบนเนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ส่วนดินล่างเนื้อดินเป็น ดินเหนียว มีการสะสมอนุภาคดินเหนียว และมีก้อนหินปูนปะปนอยู่ในดิน ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ปานกลาง การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่ใช้ปลูกพืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพด ข้าวไร่ ฝ้าย ถั่วแดง และถั่วเหลือง เป็นต้น น้ำเพื่อการเกษตรใช้น้ำฝน ปัญหาที่พบได้แก่ ไม่มีน้ำเพียงพอที่จะปลูกพืชได้ตลอดปี ดินค่อนข้างจะ เป็นดินเหนียวทำให้ยากต่อการจัดการดิน มีการชะล้างพังทลายค่อนข้างสูงและความอุดมสมบูรณ์ของดิน ไม่เพียงพอ

๔. กลุ่มดิน ๓๓L : Loamy Paleustults เป็นกลุ่มดินที่เกิดจากพวกหินแกรนิตที่สลายตัว อยู่กับที่ สภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา ความลาดชันของพื้นที่ระหว่าง ๔- ๑๖% การระบายน้ำดี เป็นดินลิกถึงลิกมาก ดินบนมีพื้นดินเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินเหนียวปนทราย หรือดินเหนียวปนกรวด ในดินล่างอาจจะพบก้อนกรวดที่เป็นทรายด้วย การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปลูกไม้ผลหรือ พืชไร่ ได้แก่ มะม่วง ลำไย ยาสูบ ข้าวโพด เป็นต้น ใช้แหล่งน้ำจากน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ ควรมีการพัฒนา พื้นที่ในช่วงที่ขาดแคลนน้ำ ปัญหาที่พบได้แก่ ดินมีกรวด ทำให้การจัดการดินลำบาก ความอุดมสมบูรณ์ของ ดินค่อนข้างต่ำ และดินมีการชะล้างพังทลายค่อนข้างสูง

๕. กลุ่มดิน ๓๔K/๙K:Skeletal Haplustults Ustorthents เป็นกลุ่มดินผสม ๒ กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มดิน ๓๔K เป็นดินดอน มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันบริเวณที่ลาดเชิงเขา หรือเนินเขา มีความลาดชัน ๔ -๑๖% การระบายน้ำดีเป็นดินตื้น ชั้นดินบนและในชั้นดินล่าง พบกรวดหรือก้อน ศิลาแลงจำนวนมาก ลิกลงไปอาจพบชั้นหินพื้น ความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ การชะล้างพังทลาย

ค่อนข้างสูงทำให้ดินไม่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์เพื่อปลูกพืชไร่อายุสั้นและนาข้าว ควรปล่อยให้เป็นป่าธรรมชาติหรือปลูกไม้ยืนต้น เช่น สวนผลไม้หรือ สวนป่า จำเป็นต้องมีการบำรุงรักษาและการดูแลที่ดี

ส่วนกลุ่มดิน ๙K เป็นกลุ่มดินต้นที่มีเศษหินกระจายบนผิวดินและในดิน พบตามที่ลาดเชิงเขา ดินมีการระบายน้ำดี ในหน้าดินมีเศษหินมาก และชั้นดินไม่มีการพัฒนาดินมักจะแห้งตลอดเวลา ทำให้พืชขาดน้ำได้ง่าย ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ พื้นที่มีความลาดแบบลอนคลื่น กลุ่มดินนี้ไม่เหมาะสำหรับปลูกพืชไร่หรือนาข้าว แต่ควรปล่อยให้อยู่ในสภาพป่าไม้ธรรมชาติหรือปลูกไม้ยืนต้นเพื่อป้องกันการพังทลายของดิน

๖. กลุ่มดิน ๔๒ : Slope Complex เป็นกลุ่มดินที่ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาและเทือกเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่า ๓๕% ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวมีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหิน ดันกำเนิดในบริเวณนั้นมักมีเศษหินก้อนหินหรือหินพื้นผิวกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าดงดิบชื้น หลายแห่งมีการทำไร่เลื่อนลอยโดยปราศจากมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดินจนบางแห่งเหลือแต่หินพื้นผิว

กลุ่มดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร เนื่องจากมีปัญหาหลายประการที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติเพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

ตำบลเวียง อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำฝาง ซึ่งเป็นลุ่มน้ำสาขาของลุ่มน้ำกก และมีลุ่มน้ำย่อยได้แก่ น้ำแม่หลักหมื่น น้ำแม่ใจ โดยมีลำห้วยสาขา ได้แก่ ห้วยเฮี้ยน , ห้วยบอน, ห้วยเพียงดิน , ห้วยขลุ่ยเต่า , ห้วยมะหลอด , ห้วยป่าจั่ว และห้วยน้ำทราย

แม่น้ำฝางเป็นแม่น้ำที่ไหลย้อนขึ้นไปทางทิศเหนือ ต้นน้ำเป็นลำธารหลายสายไหลมารวมกันจากตอนใต้สุดของอำเภอฝางและอำเภอแม่อาย แม่น้ำฝางไหลไปบรรจบกับ แม่น้ำกกที่บ้านท่าตอน ไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านจังหวัดเชียงราย แล้ววกกลับไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

- แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น

- บึง , หนอง	๒๐	แห่ง
- จำนวนบ่อบาดาล	๑๙	บ่อ
- จำนวนฝาย	๔๔	แห่ง
- จำนวนบ่อน้ำตื้น	๑,๙๒๙	แห่ง
- จำนวนบ่อโยก	๒๐	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๘	แห่ง (หมู่ที่ ๖, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๖ และ ๑๙)
- ประปาภูเขา	๒	แห่ง (หมู่ที่ ๑๒, ๑๓)

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพป่าไม้ในพื้นที่ตำบลเวียง ประกอบไปด้วยป่า ๓ ชนิด คือ

๑. ป่าดิบแล้ง เป็นป่าไม่ผลัดใบ ลักษณะคล้ายป่าดิบชื้น คือเป็นป่าไม้ที่ขึ้นได้ดีในที่ที่มีฝนตกชุกเกือบทั้งปี ซึ่งดินสามารถเก็บความชุ่มชื้นได้ดี แต่มีความชื้นน้อยกว่า สภาพป่าโปร่งกว่า จะพบป่าประเภทนี้ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๕๐๐ เมตร และมีปริมาณน้ำฝนระหว่าง ๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ มิลลิเมตร พันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้ยาง มะค่าโมง สมพง ตะเคียนหิน เป็นต้น

๒. ป่าเบญจพรรณ เป็นป่าผลัดใบในฤดูแล้งพร้อมกันทั้งต้น และจะเริ่มผลิใบใหม่ในต้นฤดูฝน ในแต่ละพื้นที่จะผลัดใบไม่พร้อมกันแล้วแต่สภาพแวดล้อม มีใบค่อนข้างโปร่ง พบทั้งที่มีไม้สักปะปน และไม่มีไม้สักปะปน เป็นป่าไม้ประเภทที่พบมากที่สุดในภูมิภาคนี้ ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ตะเคียนหนู ไม้แดง กะบาก ชิงชัน และรูกฟ้า เป็นต้น ซึ่งส่วนมากจะมีไม้สักปะปนอยู่ด้วย ส่วนไม้พื้นล่างจะเป็นพวกไผ่ พบปะปนกระจายอยู่ทั่วไป

๓. ป่าแดงหรือป่าเต็งรัง เป็นป่าไม้ผลัดใบที่ค่อนข้างโปร่งกว่าป่าไม้ชนิดอื่นๆ พบทั้งในบริเวณที่ค่อนข้างราบและพื้นที่ภูเขาซึ่งมีความสูงน้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณที่เป็นป่าแดงมักเป็นที่แห้งแล้ง ดินตื้น มีกรวดหินปะปน ความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำหรือต่ำมาก ลักษณะของพืชพรรณปกคลุมจะเป็นป่าไม้แคระแกร็น ขนาดไม่ใหญ่มากนัก พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ พลวงเหียง รัง และแสงใจ เป็นต้น ไม้พื้นล่างจะพบพวกไผ่เล็กหรือหญ้าแพ็ก เป็นต้น ในพื้นที่นี้จะพบกระจายอยู่ตามเนินเขาหรือเทือกเขาสูง

(ข้อมูลจาก ส่วนวิเคราะห์ทรัพยากรป่าไม้ สำนักวิชาการป่าไม้)

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง แบ่งเขตการปกครองตาม พระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๗๕ มี ๒๐ หมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเต็มทั้งหมู่บ้านมี ๑๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ และหมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงบางส่วน มี ๕ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๙

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่นในตำบลมีเทศบาล จำนวน ๑ แห่ง คือ เทศบาลตำบลเวียงผาง

๒.๒ รายนามผู้บริหารสภาตำบล / องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๑. นายประพันธ์ วินดี	- ตำแหน่ง ประธานสภาตำบลเวียง
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๔๐
๒. นายอนันต์ เซาว์ประยูร	- ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๐ - ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๔
๓. นายขรรค์ชัย คำอุ่น	- ตำแหน่ง ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๔ - ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๖
๔. นายขรรค์ชัย คำอุ่น	- ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๔๖ - ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๘
๕. นายขรรค์ชัย คำอุ่น	- ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๔๘ - ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๒
๖. นายวสันต์ พรหมสุวรรณ	- ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ - ๕ กันยายน ๒๕๕๖

- ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ - ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐

- ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง (ตามคำสั่ง คสช.)
ตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน |

๒.๓ รายนามปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๑. นายศาสวัต รัตนธรรม
- ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ - ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๕
๒. ส.ต.อ.สนิท ผัดเวียง
- ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ - ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๓. ส.ต.อ.ณรงค์ ปิติบุญพัฒน์
- ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗
๔. นายเสกสรร ไตรลิก
- ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน

โครงสร้างทางการปกครอง

ผู้นำในชุมชนนั้นมีหลายประเภท ทั้งผู้นำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งบทบาทของผู้นำขึ้นอยู่กับอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กร และชุมชน

ผู้นำที่เป็นทางการ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ซึ่งมีหน้าที่ในการปกครอง ดูแลความสงบเรียบร้อยของชุมชน

คณะผู้บริหาร อบต. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) ซึ่งเป็นผู้นำชุมชนที่ได้รับเลือกตั้ง ประชาคมหมู่บ้าน และประชาคมตำบล ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนที่ได้รับการคัดเลือกจากคนในชุมชน มีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการพัฒนาด้านต่างๆ ของชุมชน

ผู้นำตามธรรมชาติ หรือผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ เจ้าอาวาส ไวยาวัจกร (แก้ววัด) มัคทายก (ปูจรรย์วัด) หมอเมืองหรือผู้ที่รักษาโรคด้วยองค์ความรู้แบบพื้นบ้าน และผู้สูงอายุ ซึ่งชาวบ้านได้ให้ความเคารพนับถือในฐานะญาติผู้ใหญ่ เป็นผู้ถ่ายทอดภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามท้องถิ่นสู่ลูกหลาน อีกทั้งยังเป็นผู้นำด้านพิธีกรรม ความเชื่อ และจิตวิญญาณของผู้คนในชุมชน

ผู้นำอีกประเภทหนึ่ง คือ ผู้ที่ได้รับเลือกมาเป็นประธานกลุ่มต่างๆ ในชุมชน ซึ่งจะเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม เช่น ประธานกลุ่มแม่บ้าน ประธานกองทุนหมู่บ้าน หัวหน้าเหมืองฝาย (แก้วเหมืองแก้วฝาย) ประธานชมรมผู้สูงอายุ ประธานชมรมนาฏศิลป์และกีฬา ประธานกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งผู้นำเหล่านี้เป็นทั้งผู้นำอย่างเป็นทางการ และผู้นำตามธรรมชาติเนื่องจากได้รับความเชื่อถือ และความคาดหวังจากคนในชุมชน

ตาราง แสดงเขตการปกครองในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	หนองต๋ม	นายประชัน เขียววรรณ	๑๑	ท่าสะแล	นายอุทัย พรหมจักร
๒	ป่าบง	นายเกษม คำแดง	๑๒	โป่งถีบ	นายนิพนธ์ พุฒิไพโรสกุล
๓	หนองอึ่ง	นายทวีศักดิ์ สุทธเสนา	๑๓	ห้วยบอน	นายปะโฮล จะแฮ
๔	สวนดอก	นายจิรวัฒน์ เชาว์ประยูร	๑๔	เสาหิน	นายเกรียงไกร กันทะมาลัย
๕	ต้นหนูน	นายสุรินทร์ แสนแก้ว	๑๕	โป่งโน	นายบุญมี เข้มแก้ว
๖	สันทรายคองน้อย	นางธนพัธ สุกิน	๑๖	ปางฝ้าง	ว่าที่ ร.ต.อาคม ฟองกุณา
๗	แม่ใจใต้	นายอุดร ปันชุม (กำนัน)	๑๗	ใหม่คองน้อย	นายกมล ณ คำปา
๘	แม่ใจเหนือ	นายประนอม เตจ๊ะนัง	๑๘	ศรีดอนชัย	นายอุดร รัตนโรจน์
๙	สันป่าไหน่	นายอดุลย์ บุญทา	๑๙	ใหม่ขยาราม	นายสมคิด ไชย์คำ
๑๐	สันป่ายาง	นายณัฐ วรกุลชัยศรี	๒๐	สระนิคม	นายประพันธ์ ฟองสมุทร

หน่วยงานภาครัฐ/ รัฐวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

- ศาลจังหวัดฝาง
- สำนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดฝาง
- เรือนจำอำเภอฝาง
- สถานีตำรวจภูธรฝาง
- สำนักงานยุติธรรมจังหวัดเชียงใหม่ สาขาฝาง
- สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเชียงใหม่ สาขาฝาง
- สำนักงานบังคับคดีจังหวัดเชียงใหม่ สาขาฝาง
- สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาฝาง
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอฝาง
- เทศบาลตำบลเวียงฝาง
- องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๒.๒ การเลือกตั้ง

หมู่บ้านในพื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีจำนวน ๒๐ หมู่บ้าน แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒๐ หน่วย ตามจำนวนหมู่บ้าน

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ประกอบด้วย

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อ – สกุล (สมาชิกคนที่ ๑)	ชื่อ – สกุล (สมาชิกคนที่ ๒)
๑	บ้านหนองต๋ม	นางจารุณีย์ บัวชุ่ม	นายมนู ชันวิชัย
๒	บ้านป่าบง	นายชุมพล ผิวก้าม	นางวรรณรณ ตาอิน
๓	บ้านหนองอึ่ง	นายพิสิษฐ์ ปันกาศ	- (สมาชิกลาออก)
๔	บ้านสวนดอก	- (สมาชิกลาออก)	นายสมเพชร บัวลอย
๕	บ้านต้นหนูน	นางชนากานต์ แก้วเทวี	นางจินดา แวนสรณ้อย
๖	บ้านสันทรายคองน้อย	นายมงคล ใจอะโน	- (สมาชิกลาออก)
๗	บ้านแม่ใจใต้	นายศิริพน คนโต	นายณรงค์ สมหน้า
๘	บ้านแม่ใจเหนือ	นายแก้ว เทพมา	นายขรรชัย จันทาวงษ์
๙	บ้านสันป่าไผ่	นายนาถ ปัญญาดา	นางจันทร์แก้ว ปัญญา
๑๐	บ้านสันป่ายาง	นายบัญชา สมอ้าย	- (ขาดสมาชิกภาพ)
๑๑	บ้านท่าสะแล	นายสมพร ะงลอย	- (สมาชิกลาออก)
๑๒	บ้านโป่งถีบ	นายอัศวิน พุฒิไพรสกุล	- (สมาชิกลาออก)
๑๓	บ้านห้วยบอน	นายไพจิตร สุรายเอื้อง	- (สมาชิกเสียชีวิต)
๑๔	บ้านเสาหิน	นายวิชัย พรหมมา	นายแสวง พองแก้ว
๑๕	บ้านโป่งใน	นางปรียา คุณแก้ว	- (สมาชิกลาออก)
๑๖	บ้านปางผึ้ง	นางธนวรรณ หน้าใหญ่	นางสาวแววดาว ปันคำ
๑๗	บ้านใหม่คองน้อย	- (สมาชิกเสียชีวิต)	- (ขาดสมาชิกภาพ)
๑๘	บ้านศรีดอนชัย	นายทองดี สุรินทร์	นายอุดม กันทาหลง
๑๙	บ้านใหม่ขยาราม	นายประสิทธิ์ คำมะลิ	นายสุพรรณ บัวหลวง
๒๐	บ้านสระนิคม	นายจิตรสระ ลังกากาศ	นายมงคล พองสมุทร

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง แบ่งเขตปกครองเป็น ๒๐ หมู่บ้าน มีประชากรชาวไทยพื้นราบ, ชาวไทยภูเขา คนไทยเชื้อสายจีน และแรงงานต่างด้าว ซึ่งเข้ามาขายแรงงานในพื้นที่ทั้งที่ถูกกฎหมาย และไม่ถูกกฎหมายเป็นจำนวนมาก

ตาราง แสดงจำนวนประชากรแยกตามเขตการปกครองรายหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	หนองต๋ม	๓๑๖	๓๕๖	๖๗๒	๓๖๔
๒	ป่าบง	๑๗๒	๒๐๑	๓๗๓	๓๒๖
๓	หนองอึ่ง	๔๐๔	๓๙๔	๗๙๘	๖๒๐
๔	สวนดอก	๔๕๕	๔๕๘	๙๑๓	๕๖๙
๕	ต้นหนูน	๔๕๕	๔๗๕	๙๓๐	๕๑๗
๖	สันทรายคองน้อย	๗๙๙	๘๒๖	๑,๖๒๕	๕๗๘
๗	แม่ใจใต้	๕๒๖	๕๗๓	๑,๐๙๙	๔๖๕
๘	แม่ใจเหนือ	๕๔๙	๕๕๘	๑,๑๐๗	๓๙๖
๙	สันป่าไหนด	๑๔๕	๑๔๒	๒๘๗	๑๘๔
๑๐	สันป่ายาง	๙๖๗	๘๙๐	๑,๘๕๗	๗๖๕
๑๑	ท่าสะแล	๒๕๙	๒๔๐	๔๙๙	๑๙๙
๑๒	โป่งถีบ	๗๑๑	๖๑๐	๑,๓๒๑	๔๐๓
๑๓	ห้วยบอน	๑,๐๘๙	๑,๐๑๖	๒,๑๐๕	๖๔๙
๑๔	เสาหิน	๓๙๒	๔๔๙	๘๔๑	๔๑๑
๑๕	โป่งใน	๕๔๐	๕๔๔	๑,๐๘๔	๓๒๑
๑๖	ปางผึ้ง	๒๖๑	๒๔๕	๕๐๖	๑๖๒
๑๗	ใหม่คองน้อย	๖๔๓	๖๕๘	๑,๓๐๑	๓๙๑
๑๘	ศรีดอนชัย	๓๒๔	๓๑๖	๖๔๐	๒๒๓
๑๙	ใหม่ขยาราม	๒๙๖	๒๙๒	๕๘๘	๑๙๗
๒๐	สระนิคม	๓๓๔	๓๙๔	๗๒๘	๓๕๗
รวม		๙,๖๓๗	๙,๖๓๗	๑๙,๒๗๔	๘,๐๙๗

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน อำเภอฝาง ข้อมูล ณ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้รับการศึกษาค่อนข้างทั่วถึง โดยมีสถานศึกษาหลายแห่งกระจายอยู่ในพื้นที่ ทั้งนี้ยังมีผู้ที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ และผู้เฒ่าผู้แก่ที่อายุค่อนข้างมากจึงไม่ได้เรียนหนังสือ

สถานศึกษาและสถานที่บริการให้ความรู้แก่ประชาชน มีดังนี้

๑. ที่อ่านหนังสือหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๘ แห่ง
๒. ห้องสมุดประชาชน จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บริเวณสนามกีฬาากลาง อบต.เวียง หมู่ที่ ๓
๓. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๓ จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่
 ๑. โรงเรียนบ้านหนองต๋ม หมู่ที่ ๑
 ๒. โรงเรียนบ้านสันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๖
 ๓. โรงเรียนบ้านแม่ใจ หมู่ที่ ๘
 ๔. โรงเรียนบ้านห้วยเฮี้ยน หมู่ที่ ๑๐
 ๕. โรงเรียนบ้านโป่งลึก หมู่ที่ ๑๒
 ๖. โรงเรียนบ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓
 ๗. โรงเรียนบ้านศรีดอนชัย หมู่ที่ ๑๘
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่
 ๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองศิลา หมู่ที่ ๖
 ๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งลึก หมู่ที่ ๑๒
 ๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔
 ๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านใหม่ขยาราม หมู่ที่ ๑๙
 ๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสระนิคม หมู่ที่ ๒๐
๕. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง(ศคช.) จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่
 ๑. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวงบ้านห้วยมะยม หมู่ที่ ๑๓
 ๒. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวงบ้านทรัพย์ตะเคียน หมู่ที่ ๑๕
 ๓. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวงบ้านป่าคาหวาย หมู่ที่ ๑๕
๖. สถานศึกษาเอกชน ๒ แห่ง ได้แก่
 ๑. โรงเรียนฉือจีเชียงใหม่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๖ ตำบลเวียง
เปิดสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๖
 ๒. วิทยาลัยอาชีวศึกษานอร์ทฟาง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเวียง
เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)

๔.๒ สาธารณสุข

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีสถานพยาบาล และบุคลากรที่ให้บริการด้านสุขภาพ ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านสันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๑๖
มีบุคลากรทั้งหมด ๖ คน แยกเป็น ชาย ๑ คน หญิง ๕ คน
 ๒. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน จำนวน ๒๐ แห่ง (หมู่บ้านละ ๑ แห่ง)
 ๓. อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รวมทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน จำนวน ๒๓๒ คน
 ๔. คลินิกเอกชน จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้
-

- คลินิกอายุรกรรมทั่วไป ๑ แห่ง (คลินิกหมอโต) หมู่ที่ ๑๔
- คลินิกผดุงครรภ์ ๑ แห่ง หมู่ที่ ๑๓

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน ๒ แห่ง (ร้านภณพรเภสัช หมู่ที่ ๑๔), ร้านขายยา หมู่ที่ ๑๓
- หมอยาสมุนไพรพื้นบ้าน(หมอเมือง) ๑ แห่ง ได้แก่ ศูนย์การเรียนรู้สมุนไพรวัดคลองศิลา

จำนวนผู้เข้ารับบริการงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน ศูนย์สุขภาพชุมชนเขตเมือง
ตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

หมู่บ้าน		จำนวน	
		คน	ครั้ง
๑	หนองต๋ม	๕๓๔	๒,๔๖๖
๒	ป่าบง	๑,๔๔๐	๘,๓๑๖
๓	หนองอึ่ง	๑,๔๙๔	๗,๙๘๕
๔	สวนดอก	๑,๘๑๘	๙,๗๙๐
๕	ต้นหนูน	๑,๔๐๓	๘,๐๙๓
๗	แม่ใจใต้	๗๒๗	๗,๒๑๗
๘	แม่ใจเหนือ	๗๓๙	๓,๙๒๓
๙	สันป่าไหนด	๑,๐๗๔	๕,๘๐๖
๑๐	สันป่ายาง	๘๘๐	๕,๑๗๓
๑๒	โป่งถีบ	๗๕๑	๓,๕๔๗
๑๓	ห้วยบอน	๑,๐๒๐	๕,๒๕๔
๑๔	เสาหิน	๔๙๗	๓,๑๔๓
๑๕	โป่งใน	๖๖๗	๒,๙๖๑
๑๘	ศรีดอนชัย	๓๘๔	๒,๖๕๒
๑๙	ใหม่ขยาราม	๓๘๔	๒,๒๕๔
๒๐	สระนิคม	๔๔๑	๒,๖๗๖
รวม		๑๔,๒๕๓	๘๑,๒๕๖

ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษา ๑๐ อันดับโรคแรก ผู้ป่วยนอก
วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

ลำดับ	ชื่อโรคภาษาไทย	จำนวนคน	จำนวนครั้ง
๑.	ไตเรื้อรัง ระยะที่ ๕	๕๘๕	๒๕,๖๑๔
๒.	โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ	๔,๓๕๗	๑๕,๐๔๕
๓.	เบาหวานที่ไม่ต้องพึ่งอินซูลิน ไม่มีภาวะแทรกซ้อน	๒,๙๑๗	๑๐,๐๓๘
๔.	โรคภูมิคุ้มกันบกพร่องจากไวรัสที่ไม่ได้ระบุรายละเอียด	๑,๐๓๙	๕,๙๗๐
๕.	ปวดท้องช่วงบน (อาหารไม่ย่อย)	๒,๕๐๔	๓,๕๓๖
๖.	โรคปอดชนิดอุดกั้นแบบเรื้อรัง ไม่ระบุรายละเอียดอย่างอื่น	๕๘๙	๓,๓๕๔
๗.	เยื่อจมูกและลำคออักเสบเฉียบพลัน (หวัดธรรมดา)	๒,๕๙๔	๓,๓๔๓
๘.	เนื้อเยื่อในปอดตาย	๒,๔๖๒	๓,๐๙๑
๙.	บริเวณกระดูกสันหลังช่วงหลังและกระดูกสันหลังส่วนเอว	๗๖๓	๓,๐๓๖
๑๐.	Opioids, Dependence syndrome, Currently abstinent	๓๗๗	๒,๖๘๐

ที่มา : โรงพยาบาลผา ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

๔.๓ ยาเสพติด

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ผลจากการจับกุมคดียาเสพติด พบว่ากลุ่มผู้ผลิต / นักค้ารายสำคัญในพม่ามักจะมีการว่าจ้างชนกลุ่มน้อยเป็นผู้ลำเลียงยาเสพติดเข้ามาภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มมูเซอและกลุ่มจีนฮ่อ โดยอาศัยความสัมพันธ์เชิงเครือญาติที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทั้งในประเทศไทยและพม่า ทั้งนี้อำเภอฝางจะเป็นที่พักและทางผ่านของยาเสพติดก่อนที่จะลำเลียงเข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่และพื้นที่ภาคกลางของประเทศไทย นอกจากนี้ ผู้เกี่ยวข้องรายใหม่ยังคงมีสัดส่วนสูงทั้งในกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพ การที่มีผู้เกี่ยวข้องรายใหม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีสาเหตุจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภาวะการว่างงาน การมีค่านิยมที่พึงเพื่อรักความสะดวกสบาย การอยู่ในครอบครัวที่มีคนในครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นต้น โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่อายุน้อย พบแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งที่อยู่นอกระบบการศึกษาและในระบบการศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามอย่างเด็ดขาด

๔.๔ การสังคมสงเคราะห์

การสงเคราะห์ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในตำบลเวียง ได้มีการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยจ่ายเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนตามที่ระเบียบกำหนด ส่วนผู้ด้อยโอกาสที่ยากไร้ ได้มีการออกเยี่ยมเพื่อให้กำลังใจ มีการฝึกอบรมอาสาสมัครดูแลผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้คำปรึกษาด้านการดูแลรักษาสุขภาพ รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยังได้ให้การสนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลเวียงในการช่วยเหลือประชาชนอีกทางหนึ่งด้วย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ทางหลวงแผ่นดิน	๒ สาย	ความยาว	๑๒.๕๐๐	กิโลเมตร
- ถนนลาดยาง	๓๓ สาย	ความยาว	๒๕.๔๕๐	กิโลเมตร
- ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๘๖ สาย	ความยาว	๓๐.๖๗๐	กิโลเมตร
- ถนนลูกรัง	๕๓ สาย	ความยาว	๔๕.๑๕๐	กิโลเมตร
- รางระบายน้ำ	๑๗ แห่ง	ความยาว	๒.๗๑๕	กิโลเมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอดงหลวง ส่วนครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใช้และใช้ไฟฟ้าโซล่าเซลล์ ได้แก่

๑. หย่อมบ้านปาคี, บ้านจื๋ยอ หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๕๐ หลังคาเรือน
๒. หย่อมบ้านห้วยมะยม หมู่ที่ ๑๓ จำนวน ๗๐ หลังคาเรือน
๓. หย่อมบ้านทรัพย์ตะเคียน, บ้านปาคาหวาย หมู่ที่ ๑๕ จำนวน ๖๕ หลังคาเรือน

เหตุที่ประชาชนในพื้นที่ไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจาก ที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ และสวนป่า ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ในการขยายเขตไฟฟ้า และต้องทำการปลูกป่าทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกทำลายจากการขยายเขตไฟฟ้าดังกล่าว

๕.๓ การประปา

ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	กรณีประปาจากหน่วยอื่น	กรณีประปาของหมู่บ้าน		จำนวนครัวเรือนที่ได้รับน้ำประปา	จำนวนครัวเรือนที่ไม่ได้รับน้ำประปา	ครัวเรือนที่เหลือน้ำไม่ได้ใช้น้ำประปา(ใช้น้ำจากแหล่งใด)
				แบบประปา	ความจุหอถัง(ลบ.ม.)			
๑	หนองดุ่ม	๓๕๕	กปภ	-	-	๒๐๐	๑๒๖	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๒	ป่าบง	๓๐๙	กปภ	-	-	๒๕๐	๓๙	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๓	หนองอึ่ง	๖๐๒	กปภ	-	-	๕๑๐	๘๒	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๔	สวนดอก	๕๕๐	กปภ	-	-	๕๐๐	๒๐	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๕	ต้นหนูน	๔๙๘	กปภ	-	-	๕๔๕	๒๔	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๖	สันทรายคองน้อย	๕๕๘	-	บาดาล		๕๐๐	๓๕	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๗	แม่ใจใต้	๔๔๖	กปภ	-	-	๔๑๐	๒๕	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๘	แม่ใจเหนือ	๓๘๓	กปภ	บาดาล		๓๔๐	๓๒	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๙	สันป่าไหนด	๑๖๙	กปภ	-	-	๑๕๐	๙	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๐	สันป่ายาง	๗๔๗	-	ภูเขา	๒๐	๖๓๓	๑๐๐	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๑	ท่าสะแล	๑๙๖	-	บาดาล	๓๐	๑๕๗	๓๕	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๒	โป่งถึบ	๓๘๑	-	ภูเขา	๕	๓๔๙	-	-
๑๓	ห้วยบอน	๖๒๒	-	บาดาล	๔	๖๐๘	-	-
๑๔	เสาหิน	๓๙๖	กปภ	-	-	๓๕๐	๑๑	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๕	โป่งถึบใน	๓๐๘	-	บาดาล	๑๐	๒๙๔	-	-
๑๖	ปางผึ้ง	๑๔๔	-	บาดาล	๗	๑๒๓	๑๐	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๗	ใหม่คองน้อย	๓๗๑	-	บาดาล	๗	๓๐๗	๕๐	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๘	ศรีดอนชัย	๒๑๒	-	ผิวดิน	๔	๒๐๐	๕	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๑๙	ใหม่ขยาราม	๑๙๐	กปภ	บาดาล(ใช้การไม่ได้)	-	๑๗๒	๑๐	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
๒๐	สระนิคม	๓๓๓	กปภ	-	-	๒๗๕	๑๕	บ่อน้ำตื้น/บาดาลส่วนตัว
รวม		๗,๗๗๐				๖,๘๗๓	๖๒๘	

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสาร ได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการสื่อสารแทบทุกครัวเรือน โทรศัพท์บ้านนั้นมักเหลือใช้งานเฉพาะร้านค้าหรือหน่วยธุรกิจต่างๆ ส่วนโทรศัพท์สาธารณะไม่ได้มีใช้ในชุมชนแล้ว

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

การสื่อสารนั้นปัจจุบันใช้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการขนส่งสินค้าหรือพัสดุจะใช้บริการของบริษัทไปรษณีย์ไทย ส่วนสิ่งของที่มีขนาดใหญ่ก็จะใช้บริการของเอกชนที่รับบริการจัดส่งสินค้าทั่วประเทศ ซึ่งมีอยู่ ๒-๓ แห่ง ในตัวอำเภอฝาง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะทำนาและปลูกพืชหมุนเวียนในพื้นที่เดียวกันในเขตที่มีน้ำเพียงพอ บางพื้นที่ก็มีการทำนาปรัง ช่วงฤดูฝนก็จะปลูกพืชไร่ในบริเวณเชิงเขา เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่สร้างชื่อเสียงให้กับตำบลเวียง คือลิ้นจี่ พันธุ์ที่เพาะปลูกมี ๓ ชนิด ได้แก่ พันธุ์จักรพรรดิ พันธุ์гимเจ็ง พันธุ์ฮงฮวย โดยมีพื้นที่ปลูกในเขต หมู่ที่ ๑๒ และหมู่ที่ ๑๕ แต่ในช่วงปี ๒๕๕๙ พืชผลการเกษตรได้รับผลกระทบจากปัญหายุ้งแล้งอย่างมาก ทั้งพืชผลยืนต้นตาย ผลผลิตด้อยคุณภาพ ทำให้เกษตรกรขาดทุนเป็นจำนวนมาก

๖.๒ การประมง

เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเลี้ยงปลาในเขตตำบลเวียง มีประมาณ ๓-๔ ราย และปลาที่เลี้ยง คือ ปลานิล เนื่องจากเลี้ยงง่าย โตเร็ว และราคาดี ส่วนการหาปลาตามแหล่งน้ำธรรมชาตินั้น ส่วนใหญ่เป็นการนำมาทำอาหารในครัวเรือนมากกว่าการนำไปจำหน่าย

๖.๓ การปศุสัตว์

การเลี้ยงสัตว์ของประชาชนในชุมชน ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงเพื่อบริโภคในครัวเรือน ส่วนที่เลี้ยงเพื่อการค่านนั้นมีจำนวนไม่มากนัก จะมีการเลี้ยงนอกชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนเพื่อนบ้าน ซึ่งสัตว์ที่มีการเลี้ยงเพื่อการค้า ได้แก่ กระบือ โคเนื้อ โคนม สุกร ไก่พันธุ์ไข่ ไก่พันธุ์เนื้อ และเป็ด

๖.๔ การบริการ

ด้วยความเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท ธุรกิจการให้บริการจึงเริ่มมีความขยายตัวมากขึ้น ธุรกิจบริการที่มีการเปิดกิจการ ได้แก่ สถานศึกษาเอกชน โรงแรม หอพัก ห้องเช่า ร้านเสริมสวย สถานที่สอนพิเศษ คลินิก โรงรับจำนำ สถานบริการสินเชื่อ ที่ดินให้เช่า สถานตรวจสภาพรถ และบริการล้างอัดฉีด

๖.๕ การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลเวียง ได้แก่ ถ้ำห้วยบอน น้ำตกห้วยเฮี้ยน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก ส่วนกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น คือ การเดินป่า โดยจะมีชาวบ้านที่ชำนาญเส้นทางในพื้นที่เป็นคนนำเที่ยวชมป่าธรรมชาติ และจะพักค้างคืนแบบโฮมสเตย์ในหมู่บ้านของชนเผ่าลาหู่ ที่บ้านเด่นหลวง หมู่ที่ ๑๓ หรือพักในโรงแรมในตัวอำเภอฝาง ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ

๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ที่ประกอบกิจการ ได้แก่ โรงน้ำดื่ม ซึ่งตั้งอยู่แทบทุกหมู่บ้าน และมีโรงงานอุตสาหกรรมอาหารกระป๋อง จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๗

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การประกอบกิจการพาณิชย์ในพื้นที่ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นและกระจายอยู่ตามชุมชนต่างๆ ซึ่งสถานประกอบการต่างๆ ในพื้นที่มีดังนี้

ประเภทกิจการ	จำนวน (แห่ง)	ประเภทกิจการ	จำนวน (แห่ง)
โรงสีข้าว	๑๓	จำหน่ายหรือซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า	๒
จำหน่ายหรือซ่อมอุปกรณ์การเกษตร	๓	จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	๘
จำหน่ายสินค้าแฟชั่น	๑	สถานที่สอนพิเศษ	๑
จำหน่ายสินค้าเฟอร์นิเจอร์	๒	ร้านเสริมสวย	๕
อู่ซ่อมรถยนต์	๗	จำหน่ายสินค้าบริโภค	๕
ร้านขายของชำ	๑๐๐	จำหน่ายอาหารสัตว์	๒
โกดัง	๖	จำหน่ายสินค้าอุปโภค	๒
จำหน่ายสินค้าทางการเกษตร	๒	โรงเลี้ยงสัตว์	๔
ปั๊มแก๊ส	๒	จำหน่ายแก๊สหุงต้ม	๑
ปั๊มน้ำมัน	๓	รับ - ซื่อของเก่า	๒
ผลิตหรือแปรรูปสินค้า	๒๘	สถานศึกษาเอกชน	๒
ห้องเช่า	๒๒	ตู้ ATM	๑
โรงแรม	๑๐	บริการล้างอัดฉีด	๑
จำหน่ายสินค้าจากร้าน	๒	โรงรับจำนำ	๑
บ้านเช่า	๒๔	สถานบริการสินเชื่อ	๑
บ่อตกปลา	๒	คลินิก	๑
จำหน่ายรถยนต์มือสอง	๑	จำหน่ายรถจักรยานยนต์	๑
ซ่อมรถจักรยานยนต์	๘	ตู้โทรศัพท์	๑
จำหน่ายวัตถุดิบ	๑	ตลาด	๒
หอพัก	๑	ที่ดินให้เช่า	๓
ประกอบอาหาร	๒๗	ร้านค้าปลีก - ส่ง	๒
เสาสัญญาณโทรศัพท์	๕	สถานตรวจสภาพรถ	๑
ปั๊มน้ำมันขนาดเล็ก (ปั๊มหลอด)	๓	สถาบันการเงิน	๑

๖.๘ แรงงาน

การใช้แรงงานด้านการเกษตร ส่วนใหญ่จะจ้างแรงงานและเครื่องจักร เนื่องจากแรงงานในครัวเรือนและแรงงานในท้องถิ่นไม่เพียงพอ เพราะลูกหลานที่มีการศึกษาสูงขึ้นก็มักไปประกอบอาชีพอื่นหรือไปรับจ้างในพื้นที่อื่น ปัญหาขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรเริ่มสูงขึ้น แรงงานต่างด้าวจึงมีความสำคัญต่อภาคเกษตรกรรม ธุรกิจการค้าและการบริการต่างๆ ในพื้นที่มากขึ้น

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลด้านการเกษตร

ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอฝาง ระบุจำนวนครัวเรือนเกษตรกรในพื้นที่ตำบลเวียงที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรประมาณ ๒,๐๙๔ ครัวเรือน และมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมดประมาณ ๒๐,๖๒๓ ไร่ ดังนี้

ชนิดพืช	จำนวนพื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	จำนวนเกษตรกร (ราย)
ข้าวนาปี	๗,๘๐๘	๖๑๐
ข้าวนาปรัง	๔,๕๕๙	๔๓๕
ลีนจี่	๕,๓๓๗	๕๕๕
กระเทียม	๔๗.๗๕	๑๒
สั้ม	๑,๗๙๗	๑๖๔
หอมหัวใหญ่	๓๒	๑๑
หอมแดง	๑๔	๗
ลำไย	๔๖๒	๘๕
ข้าวโพด	๒๗๐.๕๐	๒๖
กาแฟ	๑๖๐	๓๒
ยางพารา	๙๗๗	๕๖
มันฝรั่ง	๑๘	๖

ส่วนข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑ มีดังนี้

ประเภท การเกษตร	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนไร่	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนเฉลี่ย (บาท./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท./ไร่)
ข้าวนาปี	๙๔๕	๖,๘๐๔	๘๑๗.๕๐	๓,๕๕๗.๕๐	๗,๕๖๒.๕๐
พริก	๑๔	๕๕	๙๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
หอมแดง	๘	๕๐	๘๐๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
กระเทียม	๒๙	๒๑๒	๒,๕๐๐-๓,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
ข้าวโพด	๓๑๘	๒,๘๗๕	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐-๔,๐๐๐	๑๐,๐๐๐-๑๒,๐๐๐
มันสำปะหลัง	๒๗๙	๓,๐๔๐	๕,๐๐๐	๓,๐๐๐	๑๐,๐๐๐-๑๒,๐๐๐
ยาสูบ	๑๔	๓๔	๓,๕๐๐	๑๕,๐๐๐	๒๒,๐๐๐-๒๕,๐๐๐
สั้ม	๑๖	๖๒๕	๓,๐๐๐	๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐
ลีนจี่	๙๔๓	๗,๐๕๐	๓,๐๐๐	๕,๐๐๐-๘,๐๐๐	๓๕,๐๐๐-๔๐,๐๐๐
มันฝรั่ง	๔	๒๐	๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
ลำไย	๑๐	๘๐	๔,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
มะม่วง	๕	๘๐	๔,๐๐๐	๘,๐๐๐	๒๕,๐๐๐

หอมหัวใหญ่	๒	๑๐	๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
ถั่วลิสง	๑๐	๑๕๐	๑,๐๐๐	๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐
ผักสวนครัว	๑๓	๑๑	๒,๐๐๐	๖,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
แตงโม	๑	๖๐	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
เลี้ยงปลา	๑	๑	๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
รวม	๒,๖๑๒	๒๑,๑๕๗			

๗.๒ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ที่	ชื่ออ่างเก็บน้ำ	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	พิกัด		ความจุ ลบ.ม.	ปริมาณน้ำ		การใช้ประโยชน์		ผลประโยชน์ที่ได้รับ	
				Lat.	Long.		ความจุ เก็บกัก (ลบ.ม.)	ความจุ ปัจจุบัน (ลบ.ม.)	อุปโภค บริโภค	เพื่อ การเกษตร	พื้นที่ การเกษตร(ไร่)	ประชากร (หลังคาเรือน)
๑	หนองขลุ่ยเต่า	๑	หนองตุ้ม	๑๙°๕๗'๑๙.๘๘"	๙๙°๑๓'๑๔.๒๕"	๓๓,๖๐๐	๓๓,๖๐๐	-	-	/	๑,๕๐๐	๔๕๐
๒	ก๊อดหอรธรรม	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๓'๒๙.๗๗"	๙๙°๑๕'๒.๓๓"	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	/	-	๔๐๐	๙๐
๓	หนองเขียว	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๓'๑๖.๕๔"	๙๙°๑๔'๒๕.๑๑"	๖๙,๐๐๐	๖๙,๐๐๐	-	-	/	๔๐๐	๓๐
๔	ก๊อดหญ้าข้าวนก	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๒'๕๒.๒๑"	๙๙°๑๕'๔๕.๙๐"	-	-	-	-	/	๑,๒๐๐	๑๐๐
๕	หนองเขียวท่าล้อ	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๓'๒๔.๘๑"	๙๙°๑๔'๓๑.๓๖"	-	-	-	-	/	๑,๐๐๐	๔๐๐
๖	ก๊อดบอน	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๓'๓๙.๑๖"	๙๙°๑๔'๕๘.๒๘"	-	-	-	-	/	๑,๒๐๐	๔๐๐
๗	จอบ่าบง	๖	สันทรายคองน้อย	๑๙°๕๒'๕๑.๒๕"	๙๙°๑๖'๓๒.๙๕"	-	-	-	-	/	๑,๐๐๐	๕๐๐
๘	หนองดอกบัว	๘	แม่ใจเหนือ	๑๙°๕๕'๓๔.๘๓"	๙๙°๑๑'๔๒.๓๕"	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-	-	/	๑,๐๐๐	๓๐๐
๙	โจ้อยู่เอ	๘	แม่ใจเหนือ	๑๙°๕๖'๑๐.๑๑"	๙๙°๑๑'๔๒.๕๒"	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	-	-	/	๑,๒๐๐	๔๐๐
๑๐	หนองฮ้องป่า	๙	สันป่าไหนด	๑๙°๕๔'๒๖.๗๒"	๙๙°๑๒'๒๔.๙๒"	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	-	-	/	๑,๐๐๐	๓๐๐
๑๑	อ่างเก็บน้ำห้วยเหียน	๑๐	ห้วยเหียน	๑๙°๕๗'๔๕.๘๐"	๙๙°๑๑'๒๐.๗๗"	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	-	-	/	๓,๕๐๐	๓๐๐
๑๒	ห้วยปางช้าง	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๑'๒๔.๓๐"	๙๙°๑๕'๔๐.๖๘"	-	-	-	-	/	๑,๕๐๐	๕๐๐
๑๓	หนองแสนตอ	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๐๐.๐๙"	๙๙°๑๔'๕๑.๙๖"	-	-	-	-	/	๒,๐๐๐	๕๐๐
๑๔	หนองปู่แสน	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๑๙.๓๘"	๙๙°๑๕'๔๙.๑๗"	-	-	-	-	/	๓,๐๐๐	๕๐๐
๑๕	หนองแดง	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๐๖.๗๒"	๙๙°๑๔'๔๖.๓๐"	-	-	-	-	/	๑๕๐	๑๕
๑๖	หนองป่าตึง	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๑'๒๕.๐๐"	๙๙°๑๔'๕๘.๓๐"	-	-	-	-	/	๓,๐๐๐	๕๐๐
๑๗	หนองไล่ผักคาวตอง	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๑'๒๑.๗๖"	๙๙°๑๔'๐๘.๗๔"	-	-	-	-	/	๒,๐๐๐	๕๐๐
๑๘	หนองก้อ	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๕๑.๐๘"	๙๙°๑๔'๑๖.๙๙"	-	-	-	-	/	๑,๐๐๐	๕๐๐

ที่	ชื่ออ่างเก็บน้ำ	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	พิกัด		ความจุ ลบ.ม.	ปริมาณน้ำ		การใช้ประโยชน์		ผลประโยชน์ที่ได้รับ	
				Lat.	Long.		ความจุ เก็บกัก (ลบ.ม.)	ความจุ ปัจจุบัน (ลบ.ม.)	อุปโภค บริโภค	เพื่อ การเกษตร	พื้นที่ การเกษตร(ไร่)	ประชากร (หลังคาเรือน)
๑๙	หนองนกเก้าฮ้าง	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๒๙.๗๕"	๙๙°๑๔'๓๕.๐๗"	-	-	-	-	/	๑,๐๐๐	๕๐๐
๒๐	ห้วยหนองธาร	๑๑	ท่าสะแล	๑๙°๕๒'๐๕.๒๗"	๙๙°๑๖'๒๕.๙๙"	-	-	-	-	/	๑,๕๐๐	๕๐๐
๒๑	อ่างเก็บน้ำเพื่อ การเกษตร	๑๒	โป่งถีบ	๑๙°๕๐'๒๑.๕๐"	๙๙°๑๖'๓๗.๙๘"	๓๖,๐๐๐				/	๑,๒๐๐	๑๕๐
๒๒	อ่างเก็บน้ำห้วยบอน	๑๓	ห้วยบอน	๑๙°๕๘'๒.๒๒"	๙๙°๑๑'๔๙.๑๐"	-	-	-	-	/	๑,๘๐๐	๓๗๔
๒๓	หนองสลิ	๑๔	เสาหิน	๑๙°๕๕'๕๘.๐๐"	๙๙°๑๔'๑๖.๓๗"	-	-	-	-	/	๒,๐๐๐	๓๐๐
๒๔	โป่งใน	๑๕	โป่งใน	๑๙°๔๙'๔๓.๙๙"	๙๙°๑๘'๒.๖๙"	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	-	-	/	๑,๐๐๐	๒๐๐
๒๕	หนองคอกช้าง	๑๗	ใหม่คองน้อย	๑๙°๕๓'๔.๙๙"	๙๙°๑๔'๓.๘๖"	-	-	-	-	/	๕๐๐	๕๐
๒๖	ต้นคู้วัวเฒ่า	๑๙	ใหม่ขยาราม	๑๙°๕๖'๓๐.๑๘"	๙๙°๑๑'๖.๔๔"	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	-	-	/	๓๐๐	๓๐
๒๗	สระน้ำ SML	๒๐	สระนิคม	๑๙°๕๖'๕๙.๖๑"	๙๙°๑๔'๒๗.๔๒"	-	-	-	-	/	๕๐๐	๘๐

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค ดังนี้

ลำดับ	หมู่บ้าน	หมู่ที่	การประปาส่วนภูมิภาค (ครัวเรือน)	ประปาหมู่บ้าน/ ประปาภูเขา (ครัวเรือน)	บ่อน้ำตื้น/ บ่อบาดาลส่วนตัว (ครัวเรือน)
๑	หนองตุ้ม	ม.๑	๒๐๐	-	๑๒๖
๒	ป่าบง	ม.๒	๒๕๐	-	๓๙
๓	หนองอึ่ง	ม.๓	๕๑๐	-	๘๒
๔	สวนดอก	ม.๔	๕๐๐	-	๒๐
๕	ต้นหนูน	ม.๕	๕๔๕	-	๒๔
๖	สันทรายคองน้อย	ม.๖	-	๕๐๐	๓๕
๗	แม่ใจใต้	ม.๗	๔๑๐	-	๒๕
๘	แม่ใจเหนือ	ม.๘	๓๔๐	-	๓๒
๙	ริมฝาง	ม.๙	๑๕๐	๖๕	๙
๑๐	สันป่ายาง	ม.๑๐	-	๖๓๓	๑๐๐
๑๑	ท่าสะแล	ม.๑๑	๑๕๗	-	๓๕
๑๒	โป่งถีบ	ม.๑๒	๓๔๙	-	-
๑๓	ห้วยบอน	ม.๑๓	-	๖๐๘	-
๑๔	เสาหิน	ม.๑๔	๓๕๐	-	๑๑
๑๕	โป่งถีบใน	ม.๑๕	-	๒๙๔	
๑๖	ปางผึ้ง	ม.๑๖	-	๑๒๓	๑๐
๑๗	ใหม่คองน้อย	ม.๑๗	-	๓๐๗	๕๐
๑๘	ศรีดอนชัย	ม.๑๘	-	๒๐๐	๕
๑๙	ใหม่ขยาราม	ม.๑๙	๑๗๒	-	๑๐
๒๐	สระนิคม	ม.๒๐	๒๗๕	๔๕	๑๕
รวม			๔,๒๐๘	๒,๗๗๕	๖๒๘

ข้อมูล เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ศาสนาหลักที่ประชาชนนับถือ คือ ศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ศาสนาคริสต์ และอิสลาม ส่วนกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ จะนับถือผี

ซึ่งสถาบันและองค์การทางศาสนาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีดังนี้

- วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๒๖ แห่ง ประกอบด้วย

๑. วัดสระนิคม(หนองต๋ม) หมู่ที่ ๑	๒. วัดเทพอำนวย(ป่าบาง) หมู่ที่ ๒
๓. วัดพระบาทอุดม หมู่ที่ ๓	๔. วัดเจดีย์อุดมสิน(เวียงสุทโธ) หมู่ที่ ๓
๕. วัดศรีดอนชัย หมู่ที่ ๔	๖. วัดป่าแดง(หนองช้างเปียง) หมู่ที่ ๔
๗. วัดปณณาราม(วัดต้นหนูน) หมู่ที่ ๕	๘. วัดคลองศิลา(สันทรายคองน้อย) หมู่ที่ ๖
๙. สำนักปฏิบัติธรรมชัยมงคล หมู่ที่ ๖	๑๐. วัดชยาราม(แม่ใจตันเหือด) หมู่ที่ ๘
๑๑. วัดไผ่ล้อม หมู่ที่ ๙	๑๒. วัดคูหาวิเศษ(สันป่ายาง) หมู่ที่ ๑๐
๑๓. วัดท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑	๑๔. สำนักสงฆ์ภูป่าซาง หมู่ที่ ๑๑
๑๕. สำนักสงฆ์ป่าดอยแก้ว หมู่ที่ ๑๑	๑๖. สำนักสงฆ์ห้วยป่าซาง หมู่ที่ ๑๑
๑๗. วัดโป่งถีนอก หมู่ที่ ๑๒	๑๘. วัดม่วงคำ (ห้วยบอน) หมู่ที่ ๑๓
๑๙. สำนักสงฆ์ถ้ำห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓	๒๐. สำนักสงฆ์พระธาตุห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓
๒๑. สำนักสงฆ์บ้านเด่นหลวง หมู่ที่ ๑๓	๒๒. วัดเสาหิน หมู่ที่ ๑๔
๒๓. วัดโป่งถีนใน หมู่ที่ ๑๕	๒๔. สำนักสงฆ์จารุธรรม(โป่งใน) หมู่ที่ ๑๕
๒๕. วัดปางสภาพ(ปางผึ้ง) หมู่ที่ ๑๖	๒๖. วัดป่าดอยธรรมประทีป หมู่ที่ ๑๘

- ศาลเจ้า จำนวน ๑ แห่ง คือ ศาลเจ้าฝาง หมู่ที่ ๑๔

- โบสถ์ จำนวน ๙ แห่ง ประกอบด้วย

๑. โบสถ์คริสต์จักรข่าวประเสริฐฝาง หมู่ที่ ๓
๒. โบสถ์คริสต์จักรเสรีภาพร่มเย็นฝาง หมู่ที่ ๔
๓. โบสถ์คริสต์จักรจีน (บ้านห้วยเฮียน) หมู่ที่ ๑๐
๔. โบสถ์คริสต์จักรมุข (บ้านห้วยเฮียน) หมู่ที่ ๑๐
๕. โบสถ์คริสต์จักรบ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑
๖. โบสถ์คริสต์จักรห้วยมะหลอด หมู่ที่ ๑๒
๗. โบสถ์คริสต์จักรตาน้อย หมู่ที่ ๑๒
๘. โบสถ์คริสต์จักรความหวัง หมู่ที่ ๑๓
๙. โบสถ์คริสต์จักรป่าคาหวาย หมู่ที่ ๑๕

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่สำคัญ มีดังนี้

- ประเพณีสงกรานต์
 - ประเพณีสลากภัต
 - ประเพณีลอยกระทง
-

- ประเพณีกินวอ (ชาวไทยภูเขา)
- ประเพณีบวชลูกแก้ว
- ประเพณีบุญปอยหลวง
- ประเพณีปอยโตะ
- งานทำบุญตามวันสำคัญทางศาสนา

ชนชาวไทยที่อยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยนั้น มีกำเนิดความเป็นมาทางการเมืองและวัฒนธรรมร่วมกับไทยใหญ่ ลาวและชาวไทยในภาคกลาง ปัจจุบันชาวไทยในภาคเหนือหรือเรียกอีก อยางหนึ่งว่า " ชาวไทยยวน " มีการผสมผสานทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี มาเป็นระยะเวลานานและมีลักษณะเด่นจากการนับถือศาสนาและเชื่อถือในจารีตประเพณี

ในการนับวัน เดือน ปี ของชาวไทยล้านนา จะแตกต่างไปจากภาคกลางดังนี้

- เดือนที่ ๑ เดือนเกียง (ตุลาคม) มีประเพณีออกพรรษา สลากภัตร (ตานกวยสลาก)
- เดือนที่ ๒ เดือนยี่ (พฤศจิกายน) มีประเพณีลอยกระทง ทอดผาปา ตั้งธรรมหลวง

(เทศนมหาวาติ)

- เดือนที่ ๓ เดือนสาม (เดือนอ้ายหรือเดือนธันวาคม) มีประเพณีเทศนมหาวาติ

แต่งงาน ฮองขวัญข้าว

- เดือนที่ ๔ เดือนสี่ (เดือนยี่หรือมกราคม) มีประเพณีทานข้าวใหม่ ขึ้นบานใหม่

แต่งงาน ดานหลัวพระเจ้า

- เดือนที่ ๕ เดือนหา (กุมภาพันธ์) มีประเพณีปอยหลวง ตั้งขานหลวง
- เดือนที่ ๖ เดือนหก (มีนาคม) มีประเพณีทำบุญปอยน้อย บวชเณร ขึ้นพระธาตุ สมโภช

พระพุทธรูป

- เดือนที่ ๗ เดือนเจ็ด (เมษายน) มีประเพณีสงกรานต์ ดำหัว บวชลูกแก้ว เลี้ยงผีปูยา

พิธีสู่ขวัญสืบชะตาบ้านเมือง

- เดือนที่ ๘ เดือนแปด (พฤษภาคม) มีประเพณีบวชเณร วิสาขบูชา ไหว้พระธาตุ

เขานินทลิล

- เดือนที่ ๙ เดือนเก้า (มิถุนายน) มีประเพณีไหว้พระธาตุ
- เดือนที่ ๑๐ เดือนสิบ (กรกฎาคม) มีประเพณีเข้าพรรษา
- เดือนที่ ๑๑ เดือนสิบเอ็ด (สิงหาคม) มีประเพณีตานข้าว คนเฒ่าจำศีล
- เดือนที่ ๑๒ เดือนสิบสอง (กันยายน) มีประเพณีสลากภัตร จาคะขาว (อุทิศถึงผู้ตาย)

ประเพณีไทยทางภาคเหนือนั้นมักจะเกี่ยวกับอาชีพของชุมชนเป็นส่วนใหญ่ และมีประเพณีมากมาย นอกจากนี้ยังมีประเพณีของแต่ละชนเผ่า ที่เป็นอัตลักษณ์ หรือแสดงถึงความเป็นตัวตนของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ทั้งนี้หลายประเพณี ได้เริ่มเลือนหายไปตามวิถีการดำรงชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน อาทิ ประเพณีสู่ขวัญควาย เลี้ยงผีขุนน้ำ ประเพณีบวชลูกแก้ว(แห่ลูกแก้ว) เป็นต้น สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป จากอาชีพเกษตรกรรม ได้หันไปประกอบอาชีพอื่น ทำให้ไม่มีการเลี้ยงวัว ควายดังเช่นในอดีต หรือ การทำนา โดยใช้เครื่องจักรแทนการใช้แรงควาย จึงทำให้ไม่มีการสู่ขวัญควาย การที่ผู้คนใช้น้ำประปาจากการประปา ส่วนภูมิภาค ใช้น้ำสำหรับการเกษตรจากอ่างเก็บน้ำ ทำให้ไม่มีการเลี้ยงผีขุนน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้วิถีชีวิตที่เร่งรีบ พึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การสืบทอดความหมาย องค์ความรู้ การเชื่อมโยงจิตวิญญาณและความ เป็นตัวตนของบรรพบุรุษสู่คนรุ่นหลังค่อยๆ เลือนหายไปในที่สุด

ประเพณีที่สำคัญและยังคงมีการสืบทอดอยู่ในปัจจุบัน มีดังนี้

๑) ประเพณีปอยหลวง

" ปอยหลวง " เปนประเพณีอย่างหนึ่งของล้านนาไทย ที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาเปนเวลานาน จัดได้วาเปนลักษณะสืบทอดทางประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์วิทยา กล่าวคือ เมื่อได้มีการจัดสร้างหรือบูรณะปฏิสังขรณ์อาคารสถานที่หรือสาธารณสมบัติในท้องถิ่นจนสำเร็จลุล่วงดีแล้ว ทางฝ่ายสงฆ์และฆราวาสจะได้จัดงานเฉลิมฉลองขึ้น นับวาเปนการรวมกันแสดงความรื่นเริงยินดีที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกัน สละทั้งกำลังกายและกำลังทรัพย์สร้างสาธารณสมบัติ เช่น สะพาน อาคารเรียน วัด ฯลฯ งานเฉลิมฉลองนี้ภาษาถิ่นเหนือเรียกว่า "ปอยหลวง" คำว่า "ปอย" หมายถึง งานรื่นเริงที่เปนประเพณี "หลวง" หมายถึงยิ่งใหญ่ รวมความ "ปอยหลวง" คือ งานเฉลิมฉลองรื่นเริงที่ยิ่งใหญ่นั้นเองและที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือเปนการถวายสาธารณะสมบัตินั้นแก่พระศาสนาหรือทางราชการ

๒) ประเพณีสืบชะตา

เปนพิธีกรรมที่นิยมทำในโอกาสต่าง ๆ เพื่อตอดวงชะตาให้ยืนยาวสืบไปอีกพิธีนี้ เปนพิธีใหญ่ ที่ต้องอาศัยคนและเครื่องประกอบพิธีมากที่สุดพิธีหนึ่ง แต่อาจจัดรวมกับพิธีอื่น ๆ ได้โดยการจัดพิธีนั้นอาจจัดขึ้นเพื่อสืบชะตาให้แก่คนทั้งที่เป็นฆราวาส และภิกษุหรืออาจจะสืบชะตาให้แก่หมู่บ้าน เมือง หรือยุงชวาก็ได้

๓) ประเพณีตานขวสลาก

ภาษาท้องถิ่นเหนือเรียกว่า " กินกวยสลาก " หมายถึง การจัดเตรียมสิ่งของเครื่องใช้ทั้งอุปโภคบริโภคถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ โดยเริ่มในราววันเพ็ญเดือน ๑๒ เหนือ (เดือน ๑๐ หรือกันยายน) และสิ้นสุดในเดือนเกี๋ยงดับ (เดือน ๑๑)

๔) ประเพณีปีใหม่มือง

ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของชาวล้านนา มีความแตกต่างจากสงกรานต์ของชาวไทยภาคกลาง ทั้งระยะเวลา กิจกรรม ความเชื่อ และความมุ่งหมาย ดังนั้น ปีใหม่มืองของชาวล้านนา จึงมีวันและกิจกรรมต่างๆ ที่ปฏิบัติกัน มากกว่าสงกรานต์ของชาวไทยภาคกลาง ซึ่งประกอบด้วย วันสังขานต์ล่อง วันเนา วันพญาวัน วันปากปี วันปากเดือน และวันปากยาม ปีใหม่มืองของชาวล้านนาตรงกับเดือนเมษายน ซึ่งอยู่ในฤดูร้อนเป็นช่วงเวลาที่มียอกอากาศร้อนมาก และช่วงเวลาว่างจากการทำไร่และเก็บเกี่ยวข้าวแล้ว จึงถือเอาวันปีใหม่เป็นวันทำบุญใหญ่วันหนึ่งในรอบปี เป็นวันที่สนุกสนานรื่นเริงด้วยการเล่นน้ำสงกรานต์ให้เย็นฉ่ำ ถือขันน้ำรดน้ำให้แก่ เป็นโอกาสที่เด็กๆหนุ่มสาว ผู้เฒ่าผู้แก่ได้พบเจอกันและทำกิจกรรมร่วมกันผ่านประเพณีต่างๆ เช่น สรงน้ำพระ ขนทรายเข้าวัด ดำหัว ทำบุญที่วัดในวันพญาวันมีตุงไส้หมู ตุงรูปคนตุงสิบสองราศี ส่วนแม่เรือนพ่อเรือนปิดกวาดแผ้วถางบ้านให้สะอาดงดงาม เพื่อชำระล้างความสกปรกที่หมักหมมมาตลอดทั้งปี และต้อนรับสิ่งดีงามที่จะเกิดขึ้นในปีใหม่ ประเพณีปีใหม่ของชาวล้านนา มีคติความเชื่อเกี่ยวกับขุนสังขานต์หรือขุนสังกรานต์ ซึ่งแตกต่างจากความเชื่อของชาวไทยภาคกลาง คือไม่ได้กล่าวถึงท้าวกบิลพรหมและธรรมบาลกุมารแต่อย่างใด แต่กล่าวถึงขุนสังขานต์ในลักษณะ บุคลาธิษฐาน หมายถึงพระอาทิตย์เป็นตัวแทนของการเปลี่ยนศักราชในแต่ละปี และมีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกมนุษย์ จากการคำนวณตามคัมภีร์สุริยยาตร์

๕) ประเพณีตานหัวหิงไฟพระเจ้า

ประเพณีตานหัวหิงไฟพระเจ้า คือการนำเอาพินมาเผา เพื่อให้พระพุทธรเจ้าได้ผิงไฟ จัดขึ้นในช่วงเดือน ๔ เหนือ หรือประมาณเดือนธันวาคมถึงมกราคม ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำของเดือน เป็นช่วงที่มีอากาศหนาวเย็น ชาวล้านนามีความเชื่อว่า พระพุทธรเจ้าหรือพระพุทธรูปในวิหารก็รู้สึกถึงความหนาวเย็นเช่นเดียวกับคนเรา จึงร่วมกันหาไม้พินมาจุดเผาไฟผิงให้เกิดความอบอุ่น ประเพณีนี้เป็นประเพณีที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับบริบททางสภาพแวดล้อม เนื่องจากในดินแดนล้านนาเป็นพื้นที่ที่มีความหนาวเย็นมาก รวมทั้งมีป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ ต้นไม้ขึ้นหนาแน่น และมีความชื้นสูง การผิงไฟนอกจากจะให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายแล้ว ยังขับไล่ความชื้นในอากาศที่เป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย (มณี พยอมยงค์, ๒๕๓๐)

๖) ประเพณียี่เป็ง

ประเพณียี่เป็ง หรือประเพณีเดือนยี่ คำว่า ยี่ ในภาษาล้านนาหมายถึงเดือน ๒ ส่วนคำว่า เป็ง หมายถึง ค่ำที่มีพระจันทร์เต็มดวง ดังนั้น ยี่เป็ง จึงหมายถึงวันเพ็ญเดือนยี่ ซึ่งตรงกับวันเพ็ญเดือนสิบสองของภาคกลาง การนับเดือนของล้านนานั้น เร็วกว่าภาคกลาง ๒ เดือน อันเนื่องมาจากการนับเดือนของชาวล้านนา เป็นการนับทางจันทรคติแบบจีน ประเพณียี่เป็ง ถือเป็นประเพณีที่สนุกสนานรื่นเริงของชาวล้านนาในยามฤดูปลายฝนต้นหนาว ท้องทุ่งข้าวออกรวงเหลืองอร่าม บางแห่งอยู่ในระหว่างเก็บเกี่ยว ท้องฟ้าปลอดโปร่งแจ่มใสยิ่งนัก

ดังนั้น ในช่วงฤดูนี้ เด็กๆจึงพากันเล่นว่่ากันอย่างสนุกสนานตามท้องทุ่ง และยังเข้าใกล้วันเพ็ญสิบห้าค่ำ เดือนยี่ มักจะได้ยินเสียง *บอกถบ* (ประทัด) ที่ชาวล้านนาจุดเล่นดังอยู่ทั่วไป พระและเณรช่วยกันทำว่่าวลม(โคมลอย) และปล่อยขึ้นสู่ท้องฟ้า กิจกรรมเหล่านี้ เป็นสัญลักษณ์บอกว่าใกล้จะเข้าสู่เดือนยี่เป็งแล้ว ในยามค่ำคืนยี่เป็งของชาวล้านนา หมู่บ้านจะสว่างไสวด้วยแสงผางประทีป (ประทีป) ที่ชาวล้านนาจุดบูชา เรียงรายทั่วทุกครัวเรือน บริเวณที่จุด ได้แก่ บ้านใด หน้าต่าง ยุงข้าว นอกจากนี้ ยังจุดโคมไฟใส่ค้ำแขวน บริเวณหน้าบ้านประดับตกแต่งด้วยซุ้มประตูป่า ปักโคมหูกระต่ายเรียงรายทั้งสองฟากของท้องถนนในหมู่บ้าน ที่วัดมีเทศนาธรรม ตั้งธรรมหลวงหรือเทศน์มหาชาติ ทำซุ้มประตูป่า ขั้ตราขั้ตร ปักช่อตุงจำลองเขาวงกต ภายในวิหาร ประดับตกแต่งด้วยตุงพระบุญเล่าเรื่องพระเวสสันดรชาดก และลานวัดมักจุดบอกไฟ (ดอกไม้ไฟ) เพื่อบูชาพระพุทธรเจ้าห้าพระองค์ในภัทรกัปนี้ คือ พระกกุสันธะพุทธรเจ้า พระโกนาคมะพุทธรเจ้า พระกัสสปะพุทธรเจ้า พระศากยมุนีโคตมะพุทธรเจ้า และพระอริยมตตริยพุทธรเจ้า

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้านนา

ภาษาหลักในท้องถิ่นที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน คือ ภาษาคำเมืองล้านนา และภาษาที่ใช้สื่อสารทางราชการ คือ ภาษาไทย ทั้งนี้ กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ก็ยังคงใช้ภาษาล้านนาของตนเองในการสื่อสารกันระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ของตน

ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม หรือที่เรียกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษได้คิดค้นสร้างสรรค์มาเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันและให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างราบรื่นสะดวกสบาย มีความสุข ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลเวียง ก็ไม่ต่างจากภูมิปัญญาของชาวล้านนา ซึ่งมีให้เห็นทั้งในลักษณะของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น เครื่องมือเครื่องใช้ สิ่งก่อสร้าง อาคาร บ้านเรือน สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ดนตรี ศิลปะแขนงต่างๆ และภูมิปัญญาที่อยู่ในลักษณะของขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อ และกิจกรรม

อื่น ๆ ที่แฝงไปด้วยความคิดกลวิธีอันแยบยลซึ่งชาวนครวัดทั้งในการอบรมสั่งสอนผู้คนและการจัดการ
วิถีของชุมชน

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถจำแนกได้ ดังนี้

๑. **ด้านเกษตรกรรม** เช่น การเสกนา หว่านกล้า การเก็บรักษา คัดพันธุ์ ขยายพันธุ์พืช การเลี้ยงสัตว์
การทำไร่นาสวนผสม เป็นต้น

๒. **ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม** เช่น การจักสาน การทอผ้า การตีมีด การทำเครื่องเงิน
เครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น

๓. **ด้านการแพทย์** เช่น การรักษาแบบหมอพื้นบ้านหรือหมอเมือง

๔. **ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ
การเลี้ยงฝ้าย ฝิขุนน้ำ การจัดการระบบเหมืองฝาย เป็นต้น

๕. **ด้านศิลปกรรม** เช่น วาดภาพฝาผนังโดยเฉพาะ ภาพวาดพุทธประวัติตามวัดต่างๆ
การทำปูนปั้น ดนตรี อาทิสลอส ซอ ซึง ค่าว จ้อย การตีกลองสะบัดชัย การตีกลองมอชิง การฟ้อนรำ
อาทิ ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเจิง ตบมะผาบ ฟ้อนดาบ เป็นต้น

๖. **ด้านภาษาและวรรณกรรม** เช่น ภาษาคำเมืองล้านนา ส่วนภาษาเขียนก็จะเรียกว่า ตัวเมือง
ส่วนวรรณกรรมนั้นมักเป็นเรื่องราวที่อ้างอิงคำสอนตามหลักศาสนาพุทธ โดยจะเขียนไว้ในใบลาน
หรือปึกกะตั้น ใช้ในการอบรมสั่งสอนพุทธศาสนิกชน

๗. **ด้านปรัชญา ศาสนา ประเพณี และความเชื่อ** โดยจะแสดงออกในรูปแบบของประเพณีและพิธีกรรม
ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการกิน การอยู่ตลอดทั้งชีวิต อาทิจากการสืบชะตา การปลูกบ้านใหม่ ประเพณีกินแซกแต่งงาน
ปอยหลวง ปอยล่อ ฟ้อนผีมด-ผีเม้ง ประเพณีงานบุญทางศาสนา ฯลฯ เป็นต้น

๘. **ด้านโภชนาการ** เช่น ความสามารถในการเลือกสรร ประดิษฐ์ และปรุงแต่งอาหารและยา
อาหารการกิน ประกอบด้วยข้าวเหนียวเป็นอาหารหลัก มีน้ำพริกชนิดต่าง ๆ เช่น น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกฮอง
มีแกงหลายชนิด เช่น แกงโฮะ แกงแค นอกจากนั้นยังมีแหนม ไส้อั่ว แคบหมู และผักต่าง ๆ สภาพอากาศก็มี
ส่วนสำคัญที่ทำให้อาหารพื้นบ้านภาคเหนือแตกต่างจากภาคอื่น ๆ นั่นคือ การที่อากาศหนาวเย็นเป็นเหตุผลให้
อาหารส่วนใหญ่มีไขมันมาก เช่น น้ำพริกฮอง แกงฮังเล ไส้อั่ว เพื่อช่วยให้ร่างกายอบอุ่น อีกทั้งการที่อาศัยอยู่
ในหุบเขาและบนที่สูงอยู่ใกล้กับป่า จึงนิยมนำ พืชพันธุ์ในป่ามาปรุงเป็นอาหาร เช่น ผักแค บอน หยวกกล้วย
ผักหวาน ทำให้เกิดอาหารพื้นบ้าน ชื่อต่าง ๆ เช่น แกงแค แกงหยวกกล้วย แกงบอนได้เหมาะสมกับความ
ต้องการของร่างกายในสภาวะการณต่าง ๆ

๙. **ด้านองค์กรชุมชน** เช่น ร้านค้าชุมชน กลุ่มจักสาน เครื่องมือที่ทำจากเหล็ก กองทุนสวัสดิการชุมชน
กลุ่มอนุรักษ์ป่าเวียงดง เป็นต้น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลเวียง ที่ยังคงมีการสืบทอดและอนุรักษ์ มีดังนี้

ลำดับ	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	หมู่ที่
๑.	หมอเมือง หมอสมุนไพรพื้นบ้าน, ตีกลองสะบัดชัย	๖
๒.	เครื่องจักสาน	๑
๓.	ป่าชุมชน	๖,๑๑
๔.	เครื่องเงิน, สถาบันการเงินชุมชนบ้านแม่ใจใต้	๗
๕.	ประเพณีวัฒนธรรม ของคนไทยใหญ่	๑๓

๖.	ประเพณีวัฒนธรรม ของคนจีน	๑๐,๑๒
๗.	ประเพณีวัฒนธรรม ของคนลาหู่	๑๓,๑๕
๘.	ประเพณีวัฒนธรรม ของคนเมือง(คนพื้นเมืองล้านนา)	๑-๒๐

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผลิตและจำหน่ายในชุมชน ได้แก่ เครื่องจักสาน หมู่ที่ ๑, ยาสมุนไพรพื้นบ้าน(หมอเมือง) หมู่ที่ ๖, เครื่องเงิน หมู่ที่ ๗, ขนมวง(ขนมไทยใหญ่) หมู่ที่ ๑๑, น้ำพริกคั่วทราย หมู่ที่ ๑๓

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

ตำบลเวียง อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่น้ำฝาง ซึ่งเป็นลุ่มน้ำสาขาของกลุ่มน้ำกก และมีลุ่มน้ำย่อย ได้แก่ น้ำแม่หลักหมื่น น้ำแม่ใจ โดยมีลำห้วยสาขา ได้แก่ ห้วยเฮียน, ห้วยบอน, ห้วยเพิงดิน, ห้วยคลุกเต่า, ห้วยมะหลอด, ห้วยป่าจั่ว และห้วยน้ำทราย

แม่น้ำฝางเป็นแม่น้ำที่ไหลย้อนขึ้นไปทางทิศเหนือ ต้นน้ำเป็นลำธารหลายสายไหลมารวมกันจากตอนใต้สุดของอำเภอฝางและอำเภอแม่อาย แม่น้ำฝางไหลไปบรรจบกับ แม่น้ำกกที่บ้านท่าตอน ไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านจังหวัดเชียงราย แล้ววกกลับไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

๙.๒ ป่าไม้

สภาพป่าและพืชพรรณ มีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติสูง โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ที่มีความหลากหลายของประเภทป่า ซึ่งสามารถจำแนกประเภทป่า ได้ ๕ ประเภท ดังนี้

๑. ป่าเต็งรัง (Dry dipterocarp forest) สามารถพบป่าประเภทนี้ได้ตั้งแต่ระดับความสูง ๔๐๐-๖๐๐ เมตร พรรณไม้เด่นที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ เต็ง รัง เหียง ตั้ว ส่วนพืชชั้นล่างที่พบ ได้แก่ ประดู่ป่า และเป้ง

๒. ป่าเบญจพรรณ (Mixed deciduous forest) เป็นประเภทป่าที่มีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่อุทยานฯ ตั้งแต่ระดับความสูง ๔๐๐ - ๘๐๐ เมตร พรรณไม้ที่พบส่วนใหญ่เป็นไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่ สัก ชิงชัน ประดู่ มะค่าโมง แดง ตะแบก เป็นต้น ในบางพื้นที่จะพบไผ่ขึ้นปะปนอยู่เป็นบริเวณกว้าง พืชชั้นล่างที่พบ ได้แก่ พืชวงศ์ขิงข่า คล้า และเฟินชนิดต่างๆ

๓. ป่าดิบแล้ง (Dry evergreen forest) ป่าประเภทนี้พบกระจายเพียงเล็กน้อยในพื้นที่อุทยานฯ มักพบขึ้นปะปนกับป่าเต็งรัง พรรณไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้วงศ์ยาง และปอชนิดต่างๆ

๔. ป่าสนเขา (Pine Forest) เป็นสภาพป่าที่สามารถพบได้ตั้งแต่ระดับความสูง ๘๐๐ - ๑,๗๐๐ เมตร บริเวณแนวเขตชายแดนไทย - เมียนมาร์ ตามแนวสันเขาถนนเส้นทางความมั่นคง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความลาดชันสูง พื้นที่ค่อนข้างเปิดโล่ง พรรณไม้ที่พบส่วนใหญ่ คือ สนสามใบ สนสองใบ และมักพบไม้พุ่มชนิดอื่นๆ ขึ้นปะปน อยู่ด้วย

๕. ป่าดิบเขา (Hill evergreen forest) สภาพป่าส่วนใหญ่ถูกปกคลุมไปด้วยเมฆหมอกตลอดทั้งปี จัดเป็นป่าต้นน้ำที่สำคัญ เนื่องจากเป็นแหล่งกำเนิดลำห้วยหลายสาย ป่าประเภทนี้พบในระดับความสูงตั้งแต่ ๑,๕๐๐ เมตร จนถึงบริเวณยอดดอยผ้าห่มปก พรรณไม้ส่วนใหญ่ ได้แก่ ก่อชนิดต่างๆ กำลังเสือโคร่ง นางพญาเสือโคร่ง อบเชย ทะโล้ เป็นต้น ตามผิวลำต้นของไม้จะถูกปกคลุมไปด้วย มอส เฟิน

ไลเคน กัลวี่ไม้ และพืชเกาะอาศัยชนิดอื่นๆ นอกจากนั้นยังพบพืชชั้นล่าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไม้ดอกสีส้มสวยงามตามฤดูกาล ได้แก่ บัวทอง หนาดขาว หนาดคำ ผักไผ่ดอย เทียนคำ เทียนดอย และผักเบี้ยดิน เป็นต้น

(ข้อมูลจาก อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก)

๙.๓ สัตว์ป่า

ข้อมูลของอุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก ได้จำแนกสัตว์ป่าที่พบ เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

๑. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม (Mammals) ได้แก่ หมาไม่ หมีควาย เก้ง หมูป่า เม่นใหญ่ กระต่ายป่า ลิงกัง ค่างแว่นถิ่นเหนือ กระรอกทองแดง กระรอกดินแก้มแดง กระรอกบินจิ๋วทองขาว เพี้ยงพอน-เส้นหลังขาว และสัตว์ที่มีรายงานการพบใหม่ในประเทศไทยครั้งแรกบริเวณพื้นที่ดอยผ้าห่มปก คือ เพี้ยงพอน-ท้องเหลือง (Yellow-bellied Weasel) ในส่วนของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดนั้น ยังไม่มีการสำรวจข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งถ้ามีการสำรวจเก็บข้อมูล หรืองานวิจัยในด้านนี้อย่างจริงจัง ก็จะมีสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดต่างๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสัตว์ในกลุ่มค้างคาว และสัตว์ฟันแทะชนิดต่างๆ

๒. นก (Birds) จากการสำรวจพบนกชนิดต่างๆ กว่า ๓๔๐ ชนิด ซึ่งสามารถพบทั้งนกประจำถิ่นหายาก เช่น นกตี๊ดหัวแดง นกขัติยา นกกระรางอกลาย และนกหัวขวานอกแดง ซึ่งหลายชนิดเป็นนกที่สามารถพบได้เฉพาะในพื้นที่ดอยผ้าห่มปกเท่านั้น ส่วนนกอพยพที่เข้ามาอาศัยอยู่ในช่วงฤดูหนาว เช่น นกเดินดงสีน้ำตาลแดง นกเดินดงอกเทา นกเดินดงสีคล้ำ และนกเดินดงลายเสือ เป็นต้น นอกจากชนิดนกหายากดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่พบบริเวณดอยผ้าห่มปกแล้ว บริเวณพื้นที่อื่นของอุทยานาก็สามารถพบเป็นนกหายากได้หลายชนิด เช่น บริเวณที่ทำการอุทยานฯ มีการสำรวจพบนกหายาก เช่น นกกระตีดใหญ่ปีกลายนกเขนหัวขาวท้ายแดง นกกางเขนน้ำหัวขาว และนกมุดน้ำ ซึ่งเป็นนกหายากที่พบอาศัยตามลำธารที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง ในปัจจุบันเรายังไม่ทราบสถานะที่แน่นอนของนกชนิดนี้

๓. ผีเสื้อ และแมลง (Butterflies and Insects) ในพื้นที่สามารถพบผีเสื้อกลางวันชนิดต่างๆ ได้มากกว่า ๑๓๐ ชนิด โดยเฉพาะผีเสื้อหายาก เช่น ผีเสื้อโกเซอร์อิมพีเรียล ผีเสื้อหางดาบตาลไหม้ ผีเสื้อถุงทองป่าสูง ผีเสื้อถุงทองธรรมดา ซึ่งจัดเป็นแมลงคุ้มครอง และแมลงหายากชนิดต่างๆ เช่น ดั่งคิมยี่ราฟ กว่างซาง ดั่งคางคกผา เป็นต้น

๔. สัตว์เลื้อยคลาน (Reptiles) ที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป เช่น กิ้งก่าแก้ว เต่าปูลู เต่าหก งูลายสาบคอแดง งูทางมะพร้าวแดง งูสามเหลี่ยม ตะกวด เป็นต้น

๕. สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก (Amphibians) ที่สามารถพบเห็นได้ เช่น กบดอยผ้าห่มปก อีงอ่างบ้าน กบหนอง อีงแม่หนาว อีกรายหัวเล็ก ปาดตีนเหลืองเหนือ และกระต่า เป็นต้น สัตว์ในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากอาจพบข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับชนิดพันธุ์ และการกระจายพันธุ์

(ข้อมูลจาก อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก)

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

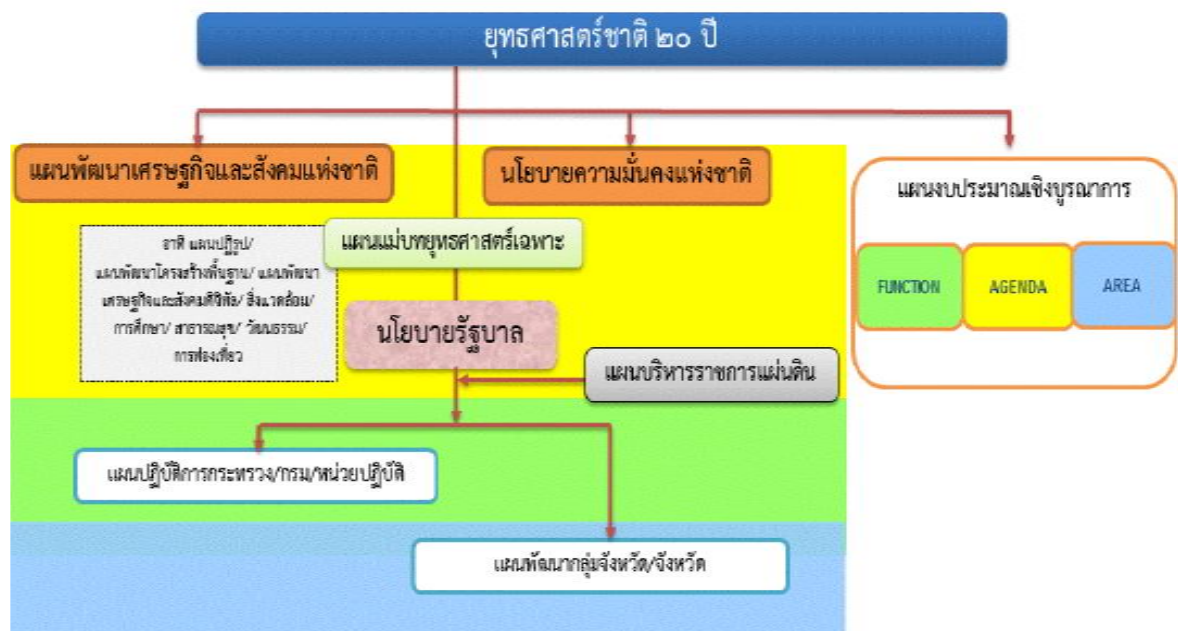
การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑) สารสำคัญ

๑.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมากระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แพลตฟอร์ม และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจ็อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรปและญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้

ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญและช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี

ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยวและบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกักตุนและวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้ข้อเท็จจริง เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนายังไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบ โครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาค่าครองชีพของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของทุกคนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต

การทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์สรุปได้ ดังนี้

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฝึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและ บริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๑.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๑.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๑.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๑.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าว มาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑) กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรงประกอบกับสภาพการณ์ต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาสภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒) สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุน

รวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น ภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจ แต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลัง ในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมามีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม การผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้นโดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัย

ทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพ การขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ.๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศ ได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรายได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนั้น การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และ

ข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๓ ด้านสังคม

๒.๓.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่ม เจเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๓.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนหัวงกลาง มีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๓.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจ

ต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๓.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖

๒.๓.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) **ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) **เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค** มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) **คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค** โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) **ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน** แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๓.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้อ่อนกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๓.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๓.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านการความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่ง ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๓.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดิน เกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการ

บูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิ การถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมือง และอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตามในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตันลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำตามธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่ง น้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามการพัฒนาใช้น้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๔.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานการณ์กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบ

วงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจําปรกผันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๔.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่า ภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๕ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๕.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทย หลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลูกกลมสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติดิคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักกวาดตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมือง จนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๕.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระ โดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ

ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข

การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ และ พ.ศ.๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไขเช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๕.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖

ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับ ประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึง มีคอร์รัปชันน้อย)

๒. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๒.๑ บริบทภายใน

๒.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน(๑)แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูง ในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๒.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย ส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทย อาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุ

ที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์ เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๒.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึง บริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ประเทศ ที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และ ผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๒.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของ เมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้าง พื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัย การผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วย ลดผลกระทบต่องานแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของ แรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของ ประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผล ให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่า มากขึ้นนอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้ง สถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๒.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการ ภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตรา สำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้อง เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม อย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๘ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และ บงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม

อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๒.๒ บริบทภายนอก

๒.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยี ที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๒.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและ

อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๒.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะ

ทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๒.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ.๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๓. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๓.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคงและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๓.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓ เป้าหมาย

๓.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๔. แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๔.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๔.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๔.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๔.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่ม คลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัว

ด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรค การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาค การผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและ สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา เชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญ เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทน ผู้สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๔.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วง วัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาศักยภาพฝีมือ แรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ ประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอ ความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาวะแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๔.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและ ผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและ สื่อเพื่อการเรียนรู้

๔.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง เพื่อรองรับ การเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการ ระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพ ในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มี การใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้าน ศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริม การให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อน นโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๔.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๔.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปึกอก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๔.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำและบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปึกอก สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัด การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการ ด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจ อย่างแท้จริง

๔.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนใน ไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงาน ต่างต่าง และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดน ระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๔.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำ ระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่า ไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดิน ที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิด ความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหาร จัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของ ชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและ มูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและ สุขภาพอนามัยของประชาชน

๔.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและ ค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๔.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถ ปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๔.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนา ระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๔.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๔.๖.๑ การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๔.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๔.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมา เพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าว ด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุ วิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ และ นำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะ เกิดขึ้นในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๑.๒ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทย เป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วน สูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและ โรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อ เป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและ ควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้ง การเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลด ความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึง ทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึง บริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความรู้และทักษะ

ที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคม ขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสม ตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรม เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัล ภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นใน

อนาคตโดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่ง ทะเลเสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (๑๑) การบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการ ภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งประชาชน มีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุง การให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัย สนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทย ปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่าง ประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุน การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบรางอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้าน การส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากร ด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญ กับการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ฯ

ทั้งด้านบุคลากรวิจัยโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทยบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษากฎเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

ค่านิยมหลักของคนไทย เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
 - ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
 - ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
 - ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
-

- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๑๐) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
- ๑๑) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๓) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- ๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ๕) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม
- ๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๗) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการให้บริการอย่างแท้จริง
- ๘) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- ๙) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

วิสัยทัศน์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุนสู่สากล

บนพื้นฐานความโดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

พันธกิจ

๑. พัฒนาเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่สากล
๒. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการเกษตร การค้า และการลงทุน
๓. เชื่อมโยงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
๔. พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยวการค้า การลงทุนระหว่างภูมิภาค

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลุ่มจังหวัด	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
เมืองท่องเที่ยวสู่สากล	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (พืชผักเมืองหนาว ลำไย มะม่วง กาแฟ สมุนไพร/ไก่ประดู่หางดำ นมพรีเมียม)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (กระเทียม ถั่วเหลือง งา กาแฟ)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ข้าว ข้าวโพดหวาน สับปะรด)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ลำไย มะม่วง ข้าว กระเทียม)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำปิง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำสาละวิน	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำวัง เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ เขตเมืองเก่า/ย่านชุมชนอนุรักษ์
Northern Landport	สนามบินนานาชาติ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน	ด้านการค้าชายแดน	โลจิสติกส์ทางบกและทางราง	นิคมอุตสาหกรรม
Health and Wellness	1.ศูนย์กลางการแพทย์-ทันตกรรมของภูมิภาค 2.สปาและการนวดสุขภาพ 3.การฟ้านักกระยาสาย 4.เครื่องสำอางสมุนไพร 5.น้ำพุร้อน	1.ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 2.ผลิตภัณฑ์สปา 3.น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย สมุนไพร 2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 3. น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย 2.ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

เป้าประสงค์รวม

- ๑. การท่องเที่ยว การค้า การลงทุนมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๒. อัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริม เพื่อเพิ่มคุณค่าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟูอย่างมีส่วนร่วม เอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๑. สร้างคุณค่าและความโดดเด่นด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๒. ยกระดับ เชื่อมโยง สร้างเครือข่าย การค้า การลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในและต่างประเทศ
- ๓. พัฒนาเกษตรมูลค่าเพิ่มสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- ๔. อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการและมีส่วนร่วม ตอบสนองต่อการพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๑.๓.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่
วิสัยทัศน์
“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”
(City of Life and Prosperity)

ความหมายของวิสัยทัศน์ : เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลกพร้อมกับเป็นประตูการค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจเข้มแข็ง สมดุลและสามารถรับรองการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม
๒. สังคมน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
๓. สิ่งแวดล้อมมีความสมดุล และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๔. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การบริหารจัดการภาครัฐมีความทันสมัย และมีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การส่งเสริมและพัฒนากองทุนท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น
๒. การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า การลงทุน สู่สากล
๓. การเสริมสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน
๖. การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนากองทุนท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพสู่มาตรฐานระดับสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และบริการสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และบริการสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า การลงทุน สู่สากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจฐานรากสู่มาตรฐานระดับสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการ ในการประกอบธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตและการประกอบธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการเชื่อมโยงการผลิตและการประกอบธุรกิจสู่ระดับสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : สังคมน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

- กลยุทธ์ที่ ๑** พัฒนาสู่ศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาคด้วยความเป็นเลิศด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- กลยุทธ์ที่ ๒** ส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่มีศักยภาพ ร่วมกับเครือข่ายด้านวัฒนธรรมทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๓** ส่งเสริมคุณธรรม จิตสาธารณะ และประชาธิปไตย
- กลยุทธ์ที่ ๔** เสริมสร้างความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๕** พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาวะให้เหมาะสมตามช่วงวัย และความหลากหลายของประชากร
- กลยุทธ์ที่ ๖** ลดความเหลื่อมล้ำของสังคม ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัด ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายและการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนและสมดุลในระบบนิเวศน์

- กลยุทธ์ที่ ๑** ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแล ป้องกันให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถอำนวยประโยชน์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- กลยุทธ์ที่ ๒** เสริมสร้างความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ หวงแหน และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบของเครือข่าย
- กลยุทธ์ที่ ๓** บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ชยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น
- กลยุทธ์ที่ ๔** สร้างจิตสำนึกของคนในการตระหนักรู้ถึงปัญหาการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ และการเสื่อมโทรมคุณภาพของสิ่งแวดล้อม และร่วมกันฟื้นฟู ปกป้อง ดูแล รักษา ให้มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ ๕** การสร้างภาคีเครือข่ายในทุกองค์กร ทุกภาคส่วนเป็นผู้ดูแลรักษาทรัพยากร ธรรมชาติ ร่วมกันตามหลักการเป็นผู้ตอบแทนคุณภาพนิเวศน์
- กลยุทธ์ที่ ๖** พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข พื้นที่ชายแดนมั่นคง เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑** เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหายุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
- กลยุทธ์ที่ ๒** เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
- กลยุทธ์ที่ ๓** ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- กลยุทธ์ที่ ๔** เพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการระเบียบสังคม แก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ และปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย
- กลยุทธ์ที่ ๕** เพิ่มประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์: ๑. ตอบสนองและสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนในคุณภาพการให้บริการของจังหวัด

๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะ ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาจังหวัดเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง และทันสมัย มีบุคลากรที่มีความเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมระบบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างความพร้อมระบบการบริหารงานจังหวัดภายใต้ประชาคมอาเซียน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความทันสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม ตามกฎหมายบัญญัติ
๓. ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ๗ ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ : ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมและขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง ภาคเกษตรกรรมสามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งที่จำเป็น

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ : ชุมชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ท้องถิ่นมีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว วิสาหกิจในชุมชน มีความพร้อมแข่งขันและรองรับผลกระทบจากการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างภูมิคุ้มกันระบบเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อรองรับ AEC

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการค้า การลงทุนที่มุ่งเน้นประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนต่อท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพชุมชนและเกิดประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : ชุมชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ระบบนิเวศ

กลยุทธ์ที่ ๑ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การควบคุม ป้องกัน แก้ปัญหาขยะและมลภาวะในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ : ชุมชนและองค์กรภาคสังคมในท้องถิ่น สามารถอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาอันเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในเชิงองค์รวม

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่ภายนอก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ประสบปัญหาทางสังคม ได้รับบริการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวดเร็วและเป็นธรรมบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของคนในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีความสามัคคีและความสมานฉันท์ในหมู่คณะสามารถป้องกันและรับมือกับสาธารณภัย ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดปัญหาหาเสพติดและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๓ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อบายมุข และปัญหาแรงงานต่างด้าว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารจัดการภายใต้หลัก ธรรมาภิบาลและการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการตรวจสอบควบคุม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลแห่งความสุขและความมั่นคงในชีวิต”

คำอธิบาย : ตำบลเวียง จะเป็นองค์กรผู้นำการเรียนรู้ด้านการพัฒนาตนเอง พัฒนาคน พัฒนางาน เป็นสังคมที่มีความสุข มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักธรรมาภิบาล มีประชาธิปไตยในชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปลอดภัยจากภัยธรรมชาติและสิ่งเสพติด มั่นคงในชีวิตอย่างยั่งยืน

๒.๒ พันธกิจ (Mission)

๑. ลงทุนพัฒนาในทุนมนุษย์ (Human Capital Development)
๒. การบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)
๓. บริการสาธารณะให้มีคุณภาพ (Quality) และได้มาตรฐาน (Standard)
๔. การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เป้าประสงค์ (Objective)

๑. ผู้บริหาร สมาชิก อบต. พนักงานส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และประชาชน ได้รับการพัฒนาเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง
๒. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ และผ่านเกณฑ์กำหนดชี้วัดผลสำเร็จทุกประการ
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากบริการสาธารณะที่ได้รับ
๔. สภาพแวดล้อมที่ดี มีความสมดุลของระบบนิเวศ มีความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๔ เป้าหมายการให้บริการสาธารณะ (Goal)

๑. พัฒนาคนให้มีความรู้ มีจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม รัฐธินหน้าที่ พลเมืองที่ดี
๒. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กร ด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพ จากบริการสาธารณะ สามารถพึ่งพาตนเองได้
๔. สร้างสภาพแวดล้อม ปรับปรุงพัฒนา อารงรักษาอย่างยั่งยืน

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดำเนินการ สามารถสนองตอบปัญหาความต้องการของชุมชน และเป็นโครงการที่ได้มาตรฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคุ้มค่า โปร่งใสทุกโครงการ
 ๒. กลุ่มอาชีพในชุมชนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
 ๓. มีการอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นอย่างครอบคลุมทั่วถึง คุณภาพของทรัพยากร - ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีค่ามาตรฐาน
-

๔. ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานและถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังและประชาชนทั่วไป

๕. จำนวนชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื้อ ผู้พิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้รับสิทธิประโยชน์ทางสังคมและการบริการพัฒนาต่างๆ อย่างเป็นธรรม ทัวถึงและครอบคลุม

๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๗. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความคุ้มค่ามากขึ้น และมีการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มขึ้น

๒.๖ ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงดำเนินการ สามารถสนองตอบปัญหาความต้องการของชุมชน ปีละ ๒๐ โครงการ และเป็นโครงการที่ได้มาตรฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคุ้มค่า โปร่งใสร้อยละ ๑๐๐

๒. ชุมชนได้รับการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ อาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น จำนวน ๒๐ หมู่บ้าน

๓. ทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟูครอบคลุมร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพตามมาตรฐานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

๔. ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานและถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลังและประชาชนทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

๕. เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ติดเชื้อ ผู้พิการ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้รับสิทธิประโยชน์ทางสังคมและการบริการพัฒนาต่างๆ อย่างเป็นธรรม ทัวถึงและครอบคลุม ร้อยละ ๑๐๐

๖. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐

๗. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความคุ้มค่ามากขึ้น และมีการมีส่วนร่วมของประชาชนร้อยละ ๙๕

๒.๗ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ พื้นฟู และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๘ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านถนน ทางเดิน และทางเท้า ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ด้านระบบระบายน้ำ และการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค

บริโภค และการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการเรียนรู้และอนุรักษ์ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข การกีฬาและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้านการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และอบายมุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร การจัดการนวัตกรรม และสารสนเทศตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

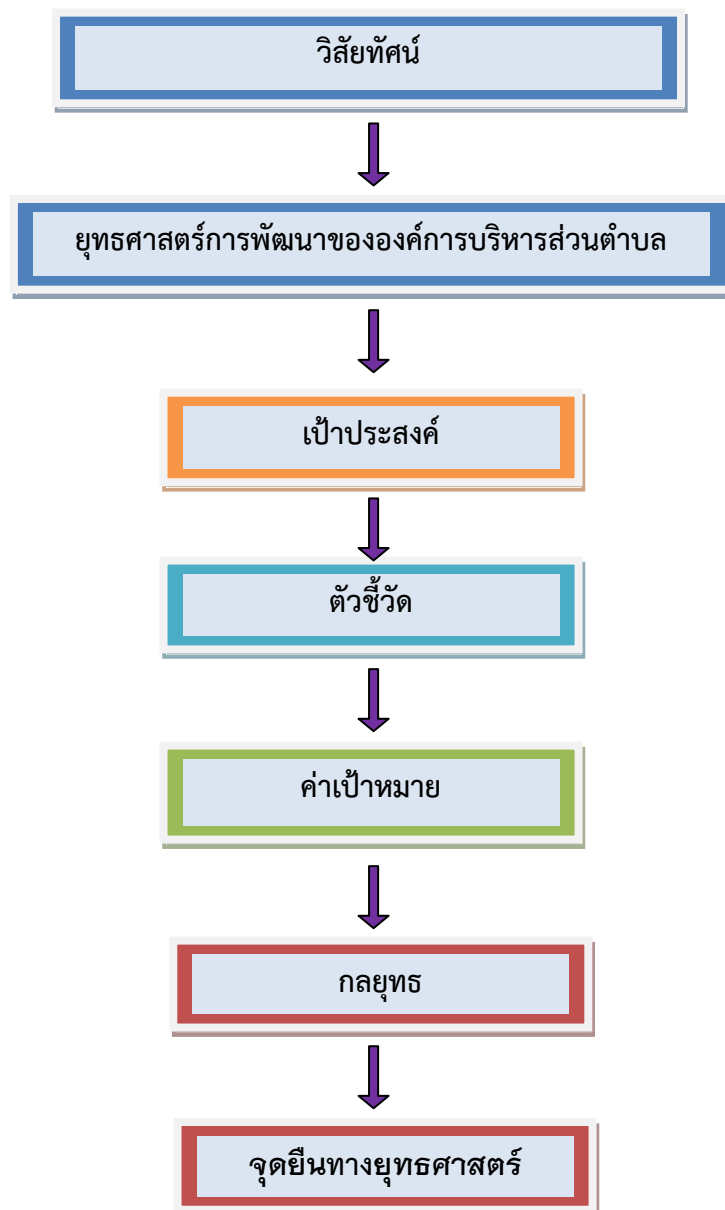
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๒.๙ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ และศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ไว้ดังนี้ มุ่งพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข โภค และสิ่งแวดล้อม ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เกิดความเข้มแข็ง โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาบริหารจัดการท้องถิ่น

๒.๑๐ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีผู้บริหารที่ให้ความสนใจด้านการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ผู้ปฏิบัติรับรู้ปัญหา
๓. บุคลากรมีความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่
๔. ชุมชนมีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้งด้านภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน
๕. ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ สามารถทำการเกษตรได้ตลอดปี
๖. มีสภาพภูมิอากาศดีเหมาะสมสำหรับส่งเสริมการท่องเที่ยว ประกอบกับมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น ถ้ำ , อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก
๗. ชุมชนมีภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
๘. ในเขตเมืองมีความเจริญทางเศรษฐกิจสูง และขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว
๙. มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษา
๑๐. ชุมชนมีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและช่วยตรวจสอบการทำงานของภาครัฐโดยมีการตัวเป็นองค์กร และสร้างเครือข่ายในการดำเนินงาน เช่น กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑. มีสถานประกอบกิจการทางศาสนา เป็นที่ยอมรับและนับถือ ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของประชาชน

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ในพื้นที่ชนบทที่อยู่ห่างไกลและชุมชนบนพื้นที่สูงมีปัญหาความยากจน และคุณภาพชีวิต เนื่องจากขาดโอกาสในการพัฒนาทุกด้าน
 ๒. สินค้าภาคเกษตรถูกนายทุนเอารัดเอาเปรียบในเรื่องราคาของผลผลิตและประสบปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก ทำให้ได้รับผลกระทบด้านเกษตรทุกปี
 ๓. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก
 ๔. พื้นที่ตั้งอยู่ใกล้ชายแดน ทำให้มีปัญหาในด้านความมั่นคงแห่งชาติ, แรงงานต่างด้าว, ปัญหายาเสพติด
 ๕. สวนเกษตรขนาดใหญ่ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวเนื่องจากราคาค่าแรงถูก
-

๖. มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น มลพิษสารพิษจากสวนส้ม รวมถึงการบุกรุกพื้นที่ป่าและที่ดินของรัฐจากนายทุน
๗. มีปัญหาการแก่งแย่งทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ที่ดิน น้ำเพื่อการเกษตร
๘. ค่านิยมแรงงานในท้องถิ่นมักหยุดตามประเพณี ขาดความทุ่มเทในการทำงาน
๙. แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทางธรรมชาติและโบราณสถาน ขาดการอนุรักษ์ บุรณะพื้นที่นฟูอย่างถูกต้อง
๑๐. ขาดการบริหารด้านการท่องเที่ยว การจัดมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวและการควบคุมอุปสงค์ (Demand) - อุปทาน (Supply) ด้านการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม
๑๑. ขาดการวางผังเมืองที่ดี (Zoning) เพื่รองรับการพัฒนาในอนาคตและขาดการบังคับใช้ผังเมืองที่มีประสิทธิภาพ
๑๒. ขาดการวางแผนการประชาสัมพันธ์อย่างมีเอกภาพและขาดศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารที่ครบวงจร อีกทั้งช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้สู่ประชาชนยังไม่หลากหลายและครอบคลุมทุกพื้นที่
๑๓. ขาดการมีส่วนร่วมของครอบครัว / ชุมชน
๑๔. ภาระงานของบุคลากรมาก

โอกาส (Opportunities : O)

๑. เป็นศูนย์กลางศูนย์ราชการในเขตอำเภอฝาง แม่ข่าย ไซยปรากการ
๒. รัฐบาลสนับสนุนการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น โครงการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร
๓. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความมั่นคง ยาเสพติด ความสงบเรียบร้อย การป้องกันสาธารณภัย สร้างความรัก ความสามัคคีและความสมานฉันท์ภายในชาติ
๔. พ.ร.บ การศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีคุณภาพเท่าเทียมกันและทั่วถึง เน้นการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
๕. รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจระดับรากหญ้า โดยมีโครงการสำคัญหลายโครงการ เช่น สถาบันการเงินชุมชนแต่ละหมู่บ้าน
๖. รัฐบาลส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง
๗. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๘. เป็นสังคมเอื้ออาทร มีความสัมพันธ์เชิงเครือญาติและเกื้อกูลระหว่างกัน

อุปสรรค (Threat : T)

๑. กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ ยังไม่เอื้อต่อการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
 ๒. ภาครัฐ เอกชน ประชาคม และพหุภาคีต่าง ๆ ยังไม่สามารถประสานการรวมพลังในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่
 ๓. เขตการค้าเสรี (FTA) ทำให้เกษตรกรปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
 ๔. สถานศึกษาในพื้นที่ยังไม่เข้าใจแนวทางการกระจายอำนาจทางการศึกษา
 ๕. ความแตกต่างทางความคิด ความเชื่อทางการเมืองทำให้สังคมเกิดความขัดแย้งรุนแรง
 ๖. ภาคเกษตรยังพึ่งพิงเทคโนโลยีจากภายนอก และใช้สารเคมีเข้มข้นตามกระแสทุนนิยม
 ๗. ระบบขนส่งมวลชนยังต้องพึ่งพากระบวนขนส่งมวลชนของเอกชน
 ๘. วัฒนธรรมท้องถิ่น / ศาสนาถูกละเลย
-

๙. แรงงานขาดความมั่นคง / ขาดฝีมือ
๑๐. เยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม
๑๑. กระแสวัตถุนิยมที่แทรกซึมอย่างรวดเร็ว ทำให้ครัวเรือนมีหนี้สินเกินตัว
๑๒. การทุจริตคอร์รัปชัน ทำให้สูญเสียโอกาสและงบประมาณในการพัฒนา
๑๓. สาธารณภัยที่มีสถิติการเกิดเหตุบ่อยครั้งขึ้น และมีแนวโน้มความรุนแรงเพิ่มขึ้น
๑๔. ราคาพลังงานที่สูงขึ้นซึ่งกระทบต่อต้นทุนการผลิต
๑๕. แนวเขตพื้นที่การปกครองไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการพิพาทบ่อยครั้ง
๑๖. แรงงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาประกอบอาชีพ แย่งอาชีพคนในท้องถิ่น อีกทั้งยังก่อปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด ขยายบริการทางเพศ ลักขโมย นอกจากนี้ยังนำโรคติดต่อมาแพร่ระบาดในชุมชนอีกด้วย

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ราคาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรขาดการนำวิชาการทางด้านการเกษตรแผนใหม่มาใช้ ขาดการบำรุงรักษา ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ทำให้ได้ผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐาน ราคาผลผลิตจึงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ
- การรวมกลุ่มอาชีพ ประชาชนยังมีการรวมกลุ่มประกอบอาชีพน้อย รวมทั้งขาดเงินทุนในการดำเนินการ

๒. ปัญหาด้านการศึกษา การกีฬา และคุณภาพชีวิต

- การศึกษาเด็กบางคนที่มีฐานะยากจนไม่มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- ประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ด้านอนามัยและสาธารณสุขมูลฐาน
- ประชาชนไม่ได้รับการสนับสนุนเรื่องของอุปกรณ์กีฬา

๓. ปัญหาด้านสังคม

- ประชาชน ขาดความรู้ ความเข้าใจ ด้านกฎหมายเบื้องต้น
- ปัญหายาเสพติดยังแพร่ระบาด
- การรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาทำให้เยาวชนขาดความสนใจด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๔. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- เยาวชน ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ภัยธรรมชาติ

๕. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ถนนบางเส้นทางยังไม่ได้รับการดูแล ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการสัญจร
- ทางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง
- ไฟฟ้าสาธารณะ ยังไม่ครอบคลุม
- ระบบประปา ยังไม่มีคุณภาพ
- น้ำเพื่อการเกษตร แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในด้านการเกษตร

๖. ปัญหาการบริหารจัดการ

- ขาดการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- กระบวนการทำงานและวิธีการทำงาน ขาดความคล่องตัว
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ยังไม่ชัดเจน ครอบคลุม

๓.๓ การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง จะมุ่งเน้นพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขปโภค และสิ่งแวดล้อม ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้เกิดความเข้มแข็ง โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาบริหารจัดการท้องถิ่น ในด้านต่างๆ ได้แก่

๑. ด้านเศรษฐกิจ

- ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง
- ภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมอาชีพ ประกันราคาผลผลิต

๒. ด้านการศึกษา การกีฬา และคุณภาพชีวิต

- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
- เยาวชน ประชาชน ได้รับการส่งเสริมด้านการกีฬา
- ประชาชน ได้รับการดูแลในเรื่องของสุขภาพ อนามัย

๓. ด้านสังคม

- ประชาชน ได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายเบื้องต้น
- ปัญหายาเสพติดลดลง
- ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และสืบสาน

สู่คนรุ่นหลัง

๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- เยาวชน ประชาชน มีความเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ประชาชนมีการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี
- ปัญหามลพิษลดลง
- ขุดลอกแหล่งน้ำที่มีสภาพตื้นเขิน เพื่อบูรณะฟื้นฟูแหล่งน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. โครงสร้างพื้นฐาน

- เส้นทางคมนาคมได้รับการดูแล ซ่อมแซม ปรับปรุงให้มีคุณภาพเกิดความคุ้มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในภาพรวม มีความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจร
- มีทางระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น ปัญหาน้ำท่วมขังน้อยลง
- มีระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ครอบคลุมทุกพื้นที่

๖. การบริหารจัดการ

- ภาครัฐ ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
- ลดกระบวนการ ขั้นตอน การบริหารราชการให้มีความคล่องตัว
- การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลและความคุ้มค่า
- บริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑.	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	บริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	กฟภ.อ.ผาง, อบจ.
			อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	กฟภ.อ.ผาง, กรมทรัพยากรน้ำ
๒.	การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	สำนักงานเกษตรอำเภอผาง
๓.	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	กองช่าง,กรมทรัพยากรน้ำ
๔.	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสาน วัฒนธรรมจารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น		การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	สำนักปลัด
๕.	การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา	กองการศึกษาฯ	ทุกสำนัก/กอง
			สาธารณสุข	กองสาธารณสุข	ทุกสำนัก/กอง
			สังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	กองสาธารณสุข
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม	สำนักปลัด
			การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ	ทุกสำนัก/กอง
			เคหะและชุมชน	กองสาธารณสุขฯ, กองช่าง	กองการศึกษาฯ,
๖.	การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน	บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	ทุกสำนัก/กอง
		งบบกลาง	งบบกลาง	สำนักปลัด	กองช่าง
๗.	การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	กองคลัง
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	ทุกสำนัก/กอง
		งบบกลาง	งบบกลาง	กองคลัง	สำนักปลัด, กองสวัสดิการสังคม
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๓ แผนงาน	๑๑ แผนงาน	๖ สำนัก/กอง	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

แบบ ผ.๐๑

แผนงาน	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม												
แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	๑๗	๘,๓๖๓,๐๐๐	๔๙	๒๔,๒๑๒,๐๐๐	-	-	๖๖	๓๒,๕๗๕,๐๐๐
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	๙	๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๑	๘,๗๗๗,๐๐๐	๒	๘๐๐,๐๐๐	๒๒	๑๔,๐๗๗,๐๐๐
แผนงานการเกษตร	-	-	-	-	๒	๖๒๐,๐๐๐	๙	๑๓,๓๕๐,๐๐๐	-	-	๑๑	๑๓,๙๗๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม												
แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐	๓	๓๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน												
แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	๕	๓๓๘,๓๐๐	๑๐	๒,๙๗๗,๒๐๐	๙	๓,๓๕๔,๔๐๐	๒๔	๖,๖๖๙,๙๐๐
แผนงานสาธารณสุข	-	-	-	-	๒	๓๘๐,๐๐๐	๒	๓๘๐,๐๐๐	๒	๓๘๐,๐๐๐	๖	๑,๑๔๐,๐๐๐
แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	-	-	-	-	-	-	๕	๑,๖๗๐,๐๐๐	๔	๗๘๐,๐๐๐	๙	๒,๔๕๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน												
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	๒	๕๐๐,๐๐๐	๒	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๔	๑,๐๐๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี												
แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	๓	๑๐,๙๒๐,๐๐๐	๑	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔	๒๐,๙๒๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	๓๘	๑๔,๗๑๑,๓๐๐	๙๒	๖๒,๗๙๖,๒๐๐	๑๙	๑๕,๓๒๔,๔๐๐	๑๔๙	๙๒,๘๓๑,๙๐๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น และ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า สู่สากล
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- แผนงานเคหะและชุมชน
งานไฟฟ้าถนน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเวียงสุทโธ หมู่ที่ ๓	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. หมู่ที่ ๓ กว้าง ๕ ม. ยาว ๑๒๗ ม. หนา ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๖๓๕ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๓ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเต็ม หมู่ที่ ๔	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ควา ม สะ ด วก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ช่วงที่ ๑ กว้าง ๕ ม.ยาว ๒๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ผิวจราจรไม่ น้อยกว่า ๑๐๐ ตร.ม. ช่วงที่ ๒ กว้าง ๕ ม. ยาว ๑๔๕ ม. หนา ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ผิวจราจรไม่ น้อยกว่า ๗๒๕ ตร.ม.	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๔ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านสันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๖	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. สาย อ่องฮาง ซอย ๒๒ หมู่ที่ ๖ กว้าง ๔ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๑๖๐ ม. หรือรวม พื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๖๔๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๖ มีถนน คสล.ที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๔	ขยายผิวทางถนน คสล.บ้านสันทราย-คองน้อย หมู่ที่ ๖	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างขยายผิวทางถนน คสล. จากบ้านนายสีทน กองทุม – ร.ร.บ้านสันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๖ หนา ๐.๑๕ ม. รวมพื้นที่ผิวทาง คสล. ไม่น้อยกว่า ๕๘๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๖ มีถนน คสล.ที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๕	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีต บ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีต กว้าง ๔ ม. ยาวประมาณ ๒๐๐ ม. หรือรวมพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีตที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๗ มีถนนที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๖	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีต บ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีต กว้าง ๔ ม. ยาวประมาณ ๓๑๐ ม. หรือรวมพื้นที่ผิวจราจร ไม่น้อยกว่า ๑,๒๔๐ ตร.ม. สายแม่ใจใต้-ไผ่ล้อม	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีตที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๗ และพื้นที่ใกล้เคียง มีถนนที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๗	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีตบ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	เสริมผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีต ขนาดกว้าง ๔ ม. ยาว ๓๐๕ ม. หรือรวมพื้นที่ผลจรรวมไม่น้อยกว่า ๑,๒๒๐ ตร.ม. บริเวณซอยข้างปั้มน้ำมันบ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีผิวทางแอสฟัลท์คอนกรีตที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๗ และพื้นที่ใกล้เคียงมีถนนที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๘	ก่อสร้างถนน คสล. สายหนองหมื่น หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. สายหนองหมื่น หมู่ที่ ๙ กว้างเฉลี่ย ๓- ๔ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาวประมาณ ๑๕๐ – ๑๖๐ ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๙ และพื้นที่ใกล้เคียงมีถนน คสล.ที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๙	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านปากี-บ้านจะหย่อ หมู่ที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านปากี - บ้านจะหย่อ กว้างเฉลี่ย ๓-๔ ม. ยาวประมาณ ๕๑ ม. หนา ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่จรรวมไม่น้อยกว่า ๒๐๔ ตร.ม.	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๐ มีถนน คสล.ที่สะดวกในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจรและขนส่งผลผลิต	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างถนน คสล. สายหลังโรงเรียนบ้านห้วยเฮียน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. สายหลังโรงเรียนบ้านห้วยเฮียน หมู่ที่ ๑๐ กว้างเฉลี่ย ๓.๐๐ ม. ยาวประมาณ ๕๕.๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๐ มีถนน คสล.ที่สะดวกปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๑	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านห้วยเหียน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ทางขึ้นอ่างห้วยเหียน บ้านห้วยเหียน หมู่ที่ ๑๐ กว้าง ๒ ม.ยาว ๒๔ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อย กว่า ๔๘.๐๐ ตร.ม.	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๒	ก่อสร้างถนน คสล. ซอย ๕ บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ซอย ๕ บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐ กว้างเฉลี่ย ๓.๐๐ ม.ยาวประมาณ ๑๑๐.๐๐ ม.หนา๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่จราจร ไม่น้อยกว่า ๓๓๐ ตร.ม.	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๓	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒ (สายการเกษตร) กว้างเฉลี่ย ๓-๔ ม. ยาวประมาณ ๑๓๒ - ๑๗๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่จราจร ไม่น้อยกว่า ๕๓๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๒ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๔	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒ ช่วงที่ ๑ กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๑๐๕ .๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ช่วงที่ ๒ กว้าง ๔.๐๐ ม. ยาว ๑๐๐.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่จราจรไม่น้อยกว่า ๘๒๐ ตร.ม.	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๒ มีถนน คสล.ที่สะดวกในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๕	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔ กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๙๗ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่จราจรไม่น้อยกว่า ๗๘๘ ตร.ม. บริเวณซอยโรงแรมโพธิ์ทอง	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๔ มีถนน คสล.ที่สะดวกในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๖	ก่อสร้างพนักกันดิน คสล. ถนนสายการเกษตรบ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ก่อสร้างพนักกันดิน คสล. ความสูงเฉลี่ย ๐.๕๐ - ๑.๐๐ ม. ถนนสายการเกษตร บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑. มีพนักกันดิน คสล. ที่ได้มาตรฐาน มีความมั่นคง แข็งแรง ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๔ มีความปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๗	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านโป่งใน ซอย ๖ หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรและ ขนส่งผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านโป่งใน ซอย ๖ กว้างเฉลี่ย ๓-๔ ม. ยาวประมาณ ๑๓๒ - ๑๗๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๕ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๑๘	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านใหม่คองน้อย หมู่ที่ ๑๗	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรและ ขนส่งผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๓.๕๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม. ยาว ๘๒ ม. หรือรวม พื้นที่ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๒๘๗ ตร.ม.	-	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชนหมู่ ๑๗ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๑๙	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านศรีดอนชัย หมู่ที่ ๑๘	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจรและ ขนส่งผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. ต่อ จากถนน คสล.เดิม ซอย สหกรณ์ บ้านศรีดอนชัย กว้าง ๔ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. ยาว ๑๕๕ ม. หรือรวมพื้นที่ผิวจราจรไม่ น้อยกว่า ๖๒๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๘ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๒๐	ขยายผิวทางถนน คสล.บ้านใหม่ขยาราม หมู่ที่ ๑๙	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างขยายผิวทาง ถนน คสล. ขยายภายใน หมู่บ้าน บ้านใหม่ขยาราม หมู่ที่ ๑๙ หนา ๐.๑๕ ม. รวมพื้นที่ผิวทาง คสล. ไม่น้อยกว่า ๕๘๐ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๙ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๑	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านสระนิคม หมู่ที่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. จุดที่ ๑ บริเวณ ซอย ๔ กว้าง ๔ ม. ยาว ๘๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อย กว่า ๓๒๐ ตร.ม. จุดที่ ๒ บริเวณ ซอย ๗ กว้าง ๔ ม. ยาว ๗๗ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๓๐๘ ตร.ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๒๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๒๒	ก่อสร้างถนน คสล. ซอย ๒ บ้านสระนิคม หมู่ที่ ๒๐	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๓.๕๐ ม.ยาว ๘๕ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล.ไม่น้อย กว่า ๒๙๗.๕๐ ตร.ม. ซอย ๒ บ้านสระนิคม หมู่ที่ ๒๐	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๒๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๒๓	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๑๕ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อย กว่า ๔๖๐ ตร.ม. ต่อจาก ถนน คสล.เดิม ทางไป วัดป่าแดด	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๒๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๔	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านสันทราย คองน้อย หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๔๗ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือ รวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อย กว่า ๑๘๘ ม. บริเวณซอยข้างโรงเรียน บ้านสันทรายคองน้อย	-	-	๑๒๖,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๒๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๒๕	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ในการสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด กว้าง ๓.๕๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๓๕๐ ตร.ม.	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๔ มีถนน คสล.ที่สะดวก ในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวกปลอดภัย ในการสัญจร	กองช่าง
๒๖	ติดตั้งราวกันอันตราย	เพื่อเสริมสร้างความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรให้กับ ประชาชน	ติดตั้งราวกันอันตราย (Guard Rail) จุดที่ ๑ บริเวณราง ระบายน้ำระหว่าง ซอย ๕ กับซอย ๖ บ้าน ใหม่ขยาราม หมู่ที่ ๑๙ ยาว ๓๗ ม. จุดที่ ๒ บริเวณสามแยก ถนนแม่ใจใต้-เขื่อนพลัง ไฟฟ้าแม่มาว เชื่อมถนน สายโรงพยาบาลฝาง บ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗ ยาว ๑๒ ม.	-	-	-	๑๐๗,๐๐๐	-	มีการตีเส้นจราจร,ติดตั้ง เครื่องหมายจราจร, ป้ายข้อความ, สัญญาณ ไฟกระพริบ, ราวกัน, โคมไฟส่องสว่าง สาธารณะต่างๆ ในพื้นที่ จุดเสี่ยงภัยทางถนน หมู่ที่ ๑- ๒๐	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจร ลดความ เสียหายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๗	ถนนปลอดภัย	เพื่อเสริมสร้างความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรให้กับ ประชาชน	ตีเส้นจราจรถนนสาย ฝาง- ท่าตอน (๑๐๘๙) สีขาว และสีเหลือง ระยะทาง ๒.๘๗๔ กม. รวมพื้นที่งานตีเส้น จราจรสีขาวและสีเหลือง ๖๗๘ ตร.ม.เริ่มจากเขต ติดต่อเทศบาลตำบล เวียงฝาง ณ บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔-บ้านหนองตุ่ม หมู่ที่ ๑ ต.เวียง, ตีเส้น จราจรถนนสายปางฝั้ง- โป่งลึก และตีเส้นทาง ม้าลายหน้าโรงเรียน ฉือจีเชียงใหม่, ติดตั้ง เครื่องหมายจราจร, ราวกันบริเวณจุดเสี่ยง หมู่ที่ ๑-๒๐	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	มีการตีเส้นจราจร,ติดตั้ง เครื่องหมายจราจร, ป้ายข้อความ, สัญญาณ ไฟกระพริบ, ราวกัน, โคมไฟส่องสว่าง สาธารณะต่างๆ ในพื้นที่ จุดเสี่ยงภัยทางถนน หมู่ที่ ๑- ๒๐	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจร ลดความ เสียหายต่อชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	กองช่าง
๒๘	ก่อสร้างถนน คสล. สายสนามกีฬา อบต.เวียง	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. สายสนามกีฬา อบต.เวียง กว้าง ๕ ม. หนา ๐.๑๕ ม. ยาว ๑๗๒ ม.	-	-	-	๕๕๐,๐๐๐	-	๑. มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐาน ๒.ประชาชนตำบลเวียง ที่มาออกกำลังกาย มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๙	ก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านริมฝาง- บ้านปางผึ่ง เชื่อม บ้านใหม่สันตันดู่	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจร และขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างถนน คสล. สายบ้านริมฝาง - เชื่อมบ้านใหม่สันตันดู่ บ้านปางผึ่ง กว้าง ๖ ม. ยาว ๕๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้ มาตรฐานของ อบท. ๒.ประชาชนตำบลเวียง มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคม มีมาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง, อบจ.ชม.
๓๐	ปรับปรุงถนนลูกรัง พร้อมบดอัดสาย การเกษตร หมู่ที่ ๑ เชื่อม หมู่ที่ ๑๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจร และขนส่ง ผลผลิต	ปรับปรุงถนนลงหินคลุก กว้าง ๔ ม.ยาว ๘๔๐ม. หมู่ที่ ๑ เชื่อม หมู่ ๑๓ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	มีถนนหินคลุกที่ได้ มาตรฐาน สามารถ แก้ไขปัญหาการสัญจร ที่ยากลำบากได้	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๑	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. ข้ามลำเหมือง บ้านแม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างสะพานท่อ เหลี่ยม คสล.ข้าม ลำเหมืองน้ำใจ ทดแทนสะพานเดิม จำนวน ๑ แห่ง	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๘ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๒	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. ข้ามลำเหมือง บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. ข้ามลำเหมือง บ้านท่าสะแล จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๑๑ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๓	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. ข้ามลำห้วย บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. ข้ามลำห้วย บ้านโป่งถีบ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๑๒ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๔	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. บ้านใหม่ชยาราม หมู่ที่ ๑๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างสะพาน ท่อเหลี่ยม คสล. (ชั่วคราว) หมู่ที่ ๑๙ บ้านใหม่ชยาราม จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๑๒ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๕	ก่อสร้างท่อเหลี่ยม คสล. บ้านใหม่ชยา ราม หมู่ที่ ๑๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างท่อเหลี่ยม คสล. ขนาด ๑ ช่องทาง กว้าง ๑.๕๐ ม. สูง ๑.๕๐ ม. ยาว ๖ ม.	-	-	-	๒๕๐,๐๐๐	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๑๙ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๖	ก่อสร้างท่อเหลี่ยม คสล. บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ สัญจรและขนส่ง ผลผลิต	ก่อสร้างท่อเหลี่ยม คสล. ขนาด ๑ ช่องทาง กว้าง ๑.๘๐ ม. สูง ๑.๘๐ ม. ยาว ๔ ม. พร้อมงานคอนกรีต เชื่อมผิวทางท่อเหลี่ยม ทั้ง ๒ ฝั่ง กว้าง ๔ ม. ยาวรวม ๖๐ ม. บริเวณห้วยแม่หลักหมื่น สาขาห้วยป่าจั่ว บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑.มีท่อเหลี่ยม คสล. ที่ได้มาตรฐาน ๒.ประชาชน หมู่ ๑๒ ได้ รับความสะดวกในการ สัญจรและขนส่งผลผลิต	ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจรและขนส่ง ผลผลิต	กองช่าง
๓๗	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด หมู่ที่ ๑	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากราง กว้าง ๑ ม. ลึกเฉลี่ย ๑ ม. ยาว ๔๓ ม. บ้านหนองตุ่ม หมู่ที่ ๑	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑ สำหรับระบาย น้ำจากถนนภายใน หมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓๘	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านป่าบง หมู่ที่ ๒	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านป่าบง หมู่ที่ ๒ ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐ - ๐.๕๐ ม. ยาว ๑๑๖ ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๒ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๓๙	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านเทิ้ม หมู่ที่ ๔	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านเทิ้ม หมู่ที่ ๔ ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๑๖ ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๔ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๐	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล.ปากรางกว้าง ๑.๗๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๑.๒๐ ม. ยาว ๘๐ ม. ข้างถนนสายต้นหนูน- ลำน้ำฝาง บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. ที่ได้มาตรฐาน สำหรับ ระบายน้ำจาก ลำเหมืองและถนน สายหลัก	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๑	ก่อสร้างรางระบายน้ำ พร้อมฝาบด บ้าน สันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๖	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล.พร้อมฝาบดขนาด ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๒๓ ม. ซอย ๑๖ บ้านสันทรายคองน้อย (สายบ้านเทิ้ม) หมู่ที่ ๖	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๖ สำหรับระบาย น้ำจากถนนภายใน หมู่บ้านลงสู่ลำเหมือง จำนวน ๑ แห่ง	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๒	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล.บ้านแม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐ - ๐.๕๐ ม. ยาว ๑๑๖ ม. เลียบ ถนนหน้าวัดชยาราม หมู่ที่ ๘ บ้านแม่ใจเหนือ	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๘ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๓	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านไผ่ล้อม หมู่ที่ ๙	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด จุดที่ ๑ บริเวณ ถนน เลียงเมืองฝาง-เขต ติดต่อ ต.ม่อนปิ่น ขนาด ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๐๖ ม. จุดที่ ๒ บริเวณปาก ซอย ๓ บ้านไผ่ล้อม ขนาดปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๒๓ ม.	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๙ สำหรับระบาย น้ำจากถนนภายใน หมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๔	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐ - ๐.๕๐ ม. ยาว ๕๘ ม. ต่อจาก รางระบายน้ำเดิม ถนนภายในหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๔	-	-	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๔ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๕	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๘	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. กว้าง๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐ - ๐.๕๐ ม. ยาว ๑๑๖ ม. บ้านศรีดอนชัย หมู่ที่ ๑๘	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๘ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๖	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมก่อสร้าง ถนน คสล. บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. ขนาดปากราง กว้างเฉลี่ย ๒ ม. ท้องราง กว้างเฉลี่ย ๑.๕๐ ม. ยาวรวม ๖๐ ม. พร้อม ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๑.๘๐ ม. ยาว ๑๖.๕๐ ม. หรือพื้นที่ คสล. ไม่ น้อยกว่า ๒๙.๗๐ ตร.ม. บริเวณซอย ๓ บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๕ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔๗	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านป่าบง หมู่ที่ ๒	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๔๔ ม. บริเวณซอย ๒ บ้านป่าบง หมู่ที่ ๒	-	-	-	๔๔๑,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๒ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๘	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๖๐ ม. ต่อจากราง ระบายน้ำ คสล.เดิม - สี่แยกทางขึ้นสำนักงาน อัยการฝาง บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๖	-	-	-	๑๙๑,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๔ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง
๔๙	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านแม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้สะดวกและป้องกัน น้ำท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากรางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐ -๐.๕๐ ม. ยาว ๑๒๖ ม. จากสะพานข้ามลำน้ำใจ -ถนนทางเข้าหมู่บ้าน แม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๘ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของ ประชาชนลดลง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๐	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านเวียงสุทโธ หมู่ที่ ๓	เพื่อระบายน้ำให้ไหลได้ สะดวกและป้องกันน้ำ ท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากราง กว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๒๖ ม. จากหน้าหมู่บ้านทวิทรัพย์ เวียงสุทโธ-ถนนสาย สวท. ฝาง บ้านเวียงสุทโธ หมู่ที่ ๓	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๓ สำหรับ ระบายน้ำจากถนนภายใน หมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของประชาชน ลดลง	กองช่าง
๕๑	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านสวนดอก หมู่ที่ ๔	เพื่อระบายน้ำให้ไหลได้ สะดวกและป้องกันน้ำ ท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปาก รางกว้าง ๐.๓๐ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐-๐.๕๐ ม. ยาว ๑๔๑ ม. บริเวณเลียยถนนสายสวน ดอก - ห้วยบอน-เขตติดต่อ เทศบาลตำบลเวียงฝาง บ้านสวนดอก หมู่ที่ ๔	-	-	-	๔๓๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๔ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของประชาชน ลดลง	กองช่าง
๕๒	ก่อสร้างรางระบายน้ำ จากเรือนจำ อ.ฝาง	เพื่อระบายน้ำทิ้งจาก เรือนจำไม่ให้ส่งกลิ่น รบกวนประชาชนที่อาศัย อยู่ใกล้เคียง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. กว้าง ๐.๕๐ ม. ลึก เฉลี่ย ๐.๓๐ - ๐.๕๐ ม. ยาว ๕๐๐ ม. จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. ที่ได้มาตรฐานสำหรับระบาย น้ำจากเรือนจำ	ประชาชนที่อาศัยอยู่ บริเวณใกล้เคียงเรือนจำ ฝาง ไม่ได้รับผลกระทบ จากปัญหาน้ำเน่าเหม็น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	กองช่าง, เรือนจำ อ.ฝาง
๕๓	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด บ้านหนองตุม หมู่ที่ ๑	เพื่อระบายน้ำให้ไหลได้ สะดวกและป้องกันน้ำ ท่วมขัง	ก่อสร้างรางระบายน้ำ คสล. พร้อมฝापิด ขนาดปากราง กว้าง ๐.๕๐ ม. ลึกเฉลี่ย๐.๖๐ ม. ยาว ๑๒๗ ม. บริเวณถนน เส้นหลักหมายเลข ๑๐๘๙ ต่อจากรางระบายน้ำเดิม	-	-	-	๔๔๓,๐๐๐	-	มีรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑ สำหรับ ระบายน้ำจากถนน ภายในหมู่บ้าน	ปัญหาน้ำท่วมขังบน เส้นทางสัญจรและ ที่อยู่อาศัยของประชาชน ลดลง	กองช่าง
๕๔	ก่อสร้างถนน คสล. ขอย ๙ บ้านห้วยเหียน หมู่ที่ ๑๐	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยในการ สัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ขอย ๙ บ้านห้วยเหียน หมู่ที่ ๑๐ กว้างเฉลี่ย ๓.๐๐ ม ยาว ประมาณ ๕๕.๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตร ฐานของ อบท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๐ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับ ความสะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕๕	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเวียงสุทโธ หมู่ที่ ๓	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ ม. ยาว ๑๓๐ ม. หนา เฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวม พื้นที่ คสล.ไม่น้อยกว่า ๗๘๐ ตร.ม. ทางขึ้นศูนย์ ราชการ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๓ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๕๖	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเวียงสุทโธ หมู่ที่ ๓	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๘๐ ม. หนา เฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวม พื้นที่ คสล.ไม่น้อยกว่า ๖ ๗๒๐ ตร.ม. ทางเข้าพื้นที่ การเกษตร	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๓ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๕๗	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านริมฝาง หมู่ที่ ๙	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ ม. ยาว ๑๒๐ ม. หนา เฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวม พื้นที่ คสล.ไม่น้อยกว่า ๗๒๐ ตร.ม.	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๙ มี ถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๕๘	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเด่นหลวง หมู่ที่ ๑๓	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๕ ม. ยาว ๔๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตร.ม. บ้านเด่นหลวง หมู่ที่ ๑๓	-	-	๑๓๗,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๑๓ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๕๙	ก่อสร้างถนน คสล. บ้านเต็ม หมู่ที่ ๔	เพื่อเสริมสร้างให้ ประชาชนได้รับความ สะดวกปลอดภัยใน การสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล. ขนาด กว้าง ๕.๐๐ ม. ยาว ๑๕๕.๐๐ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๑๕ ม. หรือรวมพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๗๗๕.๐๐ ตร.ม. ต่อจากถนน คสล. เดิม ถนนสายสันลมจอย เส้นหลัก	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑.มีถนน คสล. ที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชน หมู่ที่ ๔ มีถนน คสล.ที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ประชาชนได้รับความ สะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๖๐	ซ่อมสร้างผิวทาง ถนนโรงพยาบาลฝางบ้าน แม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการสัญจร และขนส่งผลผลิต	ซ่อมสร้างผิวทาง กว้าง ๖ ม. หนาเฉลี่ย ๐.๐๕ ม. ยาว ๕๐๐ ม. หรือรวม พื้นที่ผิวทาง ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตร.ม. ถนนสาย หลังโรงพยาบาลฝาง บ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑.มีถนนที่ได้มาตรฐานของ อปท. ๒.ประชาชนตำบลเวียง และ ตำบลใกล้เคียง มีถนนที่สะดวก ปลอดภัยในการสัญจร	๑. เส้นทางคมนาคมมี มาตรฐาน ๒.ลดอุบัติเหตุ ประชาชนสามารถ เดินทางได้สะดวก รวดเร็ว	กองช่าง
๖๑	ติดตั้งระบบไฟฟ้า ส่องสว่างสาธารณะ บ้านสวนดอก หมู่ที่ ๔	เพื่อเสริมสร้างความ ปลอดภัยให้กับประชาชน	อุดหนุน กฟภ.อ.ฝาง ใน การติดตั้งระบบไฟฟ้าส่อง สว่างสาธารณะ บ้านสวนดอก หมู่ที่ ๔	-	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	ถนนสาธารณะในหมู่บ้านมี ระบบโคมไฟ ส่องสว่าง สาธารณะ และสถิติการเกิด อุบัติเหตุลดลง	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง, กฟภ.อ.ฝาง
๖๒	ติดตั้งโคมไฟ ส่องสว่างสาธารณะ พลังงานแสงอาทิตย์ หมู่ที่ ๑๕	เพื่อเสริมสร้างความ ปลอดภัยให้กับประชาชน	ติดตั้งโคมไฟส่องสว่าง สาธารณะ(ไฟกิ่ง) พลังงานแสงอาทิตย์บ้าน ทรัพย์ตะเคียน หมู่ที่ ๑๕	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ถนนภายในหมู่บ้านมีระบบ โคมไฟส่องสว่างสาธารณะ พลังงานแสงอาทิตย์ที่มี ประสิทธิภาพช่วยส่องสว่าง เวลากลางคืน	ประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	กองช่าง, อบจ.ชม.
๖๓	ติดตั้งระบบไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ สำหรับครัวเรือน หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้า ใช้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือน	ติดตั้งระบบไฟฟ้าพลังงาน แสงอาทิตย์ สำหรับครัวเรือน จำนวน ๑๐๘ ครัวเรือน บ้านทรัพย์ตะเคียน, บ้านป่า คาหวาย หมู่ที่ ๑๕	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	-	ประชาชน หมู่ที่ ๑๕ มี ไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงทุก ครัวเรือน	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการดำรงชีวิต	กองช่าง, อบจ.ชม.
๖๔	ขยายเขตไฟฟ้า หมู่ที่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้า ใช้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือน	ขยายเขตไฟฟ้า เข้าบ้าน ทรัพย์ตะเคียนหมู่ที่ ๑๕ ให้ทั่วถึงทุกครัวเรือน	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	ประชาชน หมู่ที่ ๑๕ มี ไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงทุก ครัวเรือน	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการดำรงชีวิต	กองช่าง, กฟภ.อ.ฝาง
๖๕	ขยายเขตไฟฟ้า หมู่ที่ ๑๗	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้า ใช้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือน	ขยายเขตไฟฟ้า หมู่ที่ ๑๗ สำหรับครัวเรือนที่ยังไม่มี ไฟฟ้าใช้ให้ทั่วถึงทุก ครัวเรือน	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	ประชาชน หมู่ที่ ๑๗ มี ไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงทุก ครัวเรือน	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการดำรงชีวิต	กองช่าง, กฟภ.อ.ฝาง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น และ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า สู่สากล
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างลาน คสล. ฌาปนสถาน บ้านแม่มาว-แม่ใจ	เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนมี สถานที่ประกอบพิธี ฌาปนกิจของหมู่บ้าน	ก่อสร้าง ลาน คสล. ฌาปนสถาน บ้านแม่มาว-แม่ใจ ตำบลม่อนปิ่น	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	ประชาชนหมู่ที่ ๘ และ หมู่ที่ ๑๙ มีลานฌาปนกิจ สถาน สำหรับประกอบ พิธีกรรมของประชาชน	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการ ประกอบพิธีกรรม	กองช่าง
๒	ก่อสร้างลาน คสล. ฌาปนสถาน บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐	เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนมี สถานที่ประกอบพิธี ฌาปนกิจของหมู่บ้าน	ก่อสร้าง ลาน คสล. ฌาปนสถาน บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐	-	-	-	๑๒๗,๐๐๐	-	มีลานฌาปนกิจสถาน สำหรับประกอบพิธีกรรม ของประชาชน	ประชาชนได้รับความ สะดวกในการ ประกอบพิธีกรรม	กองช่าง
๓	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ บ้านสันป่าไหล่ หมู่ที่ ๙	เพื่อใช้ประโยชน์ใน การดำเนินกิจกรรม ต่างๆ ของชุมชน	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑ หลัง	-	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	อาคารอเนกประสงค์ มีความแข็งแรง ปลอดภัย มีพื้นที่กว้างขวางสำหรับ รองรับการจัดกิจกรรม ของหมู่บ้าน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	ก่อสร้างศาลา อเนกประสงค์สุสาน บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัด กิจกรรมของชุมชน	ก่อสร้างศาลาอเนก- ประสงค์ สุสาน บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๑ หลัง	-	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	มีอาคารสำหรับดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ที่จัด สภาพแวดล้อมเหมาะสม เป็นสัดส่วน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง
๕	ก่อสร้างศาลา อเนกประสงค์สุสาน บ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓	เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัด กิจกรรมของชุมชน	ก่อสร้างศาลาอเนก- ประสงค์ สุสาน บ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓ จำนวน ๑ หลัง	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีอาคารสำหรับดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ที่จัด สภาพแวดล้อมเหมาะสม เป็นสัดส่วน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง
๖	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ บ้านปางผึ้ง หมู่ที่ ๑๖	เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัด กิจกรรมของชุมชน	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ หมู่ที่ ๑๖ จำนวน ๑ หลัง	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	อาคารอเนกประสงค์ มีความแข็งแรง ปลอดภัย มีพื้นที่กว้างขวางสำหรับ รองรับการจัดกิจกรรม ของหมู่บ้าน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง
๗	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ บ้านใหม่คองน้อย หมู่ที่ ๑๗	เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัด กิจกรรมของชุมชน	ก่อสร้างอาคาร อเนกประสงค์ หมู่ที่ ๑๗ จำนวน ๑ หลัง	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	อาคารอเนกประสงค์ มีความแข็งแรง ปลอดภัย มีพื้นที่กว้างขวางสำหรับ รองรับการจัดกิจกรรม ของหมู่บ้าน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๘	ก่อสร้างโรงจอดรถ อบต.เวียง	เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชน ในการขอรับบริการ	ก่อสร้างโรงจอดรถที่ทำ การ อบต.เวียง ขนาด กว้าง ๑๑ ม. ยาว ๑๒ ม. หรือพื้นที่อาคารไม่ น้อยกว่า ๑๓๒ ตร.ม.	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	มีโรงจอดรถเพิ่มขึ้นเพื่อ ให้บริการประชาชน	ประชาชนและผู้มา รับบริการ ได้รับความ สะดวกในการติดต่อ ราชการ	กองช่าง
๙	ปรับปรุงอาคาร อเนกประสงค์ บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	เพื่ออำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรมของ ชุมชน	ปรับปรุงอาคาร อเนกประสงค์ ขนาด กว้าง ๑๐ ม. ยาว ๑๘ ม. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	อาคารอเนกประสงค์ มีความแข็งแรง ปลอดภัย มีพื้นที่กว้างขวางสำหรับ รองรับการจัดกิจกรรม ของหมู่บ้าน	ประชาชนมีสถานที่ จัดกิจกรรมอย่าง สะดวกและรองรับ จำนวนผู้ร่วมกิจกรรม ได้อย่างเพียงพอ	กองช่าง
๑๐	ปรับปรุงระบบ เสียงตามสาย บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑	เพื่อ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่างๆ ของ หมู่บ้านและหน่วยงาน ให้ ประชาชนได้รับรู้ อย่างทั่วถึง	ปรับปรุงระบบเสียงตาม สายประจำหมู่บ้าน บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑ ให้ได้รับฟังอย่างทั่วถึง ทุกครัวเรือน	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	มีระบบเสียงตามสายที่ สามารถรับฟังได้ชัดเจน ทั่วทุกหลังคาเรือน	ประชาชนได้รับรู้ ข่าวสารต่างๆของ หมู่บ้านและหน่วยงาน ต่างๆอย่างชัดเจน และทั่วถึง	กองช่าง
๑๑	ก่อสร้างถังเก็บน้ำ คสล. บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สำหรับอุปโภค อย่าง พอเพียง	ก่อสร้างถังเก็บน้ำ คสล. ขนาดกว้าง ๕ ม. ยาว ๕.๕ ม. สูง ๒ ม. หนา ๐.๒๐ ม. จำนวน ๑ ถัง บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑	-	-	-	๒๕๐,๐๐๐	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านท่าสะแล หมู่ที่ ๑๑ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๒	ขุดเจาะบ่อบาดาล ที่ทำการ อบต.เวียง พร้อมระบบจ่ายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมก่อสร้างระบบ จ่ายน้ำ ที่ทำการ อบต. เวียง จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในเขต อบต. เวียง มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคครบทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๓	ขุดเจาะบ่อบาดาล บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕ เพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านต้นหนูน หมู่ที่ ๕ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๔	ขุดเจาะบ่อบาดาล หมู่ที่ ๖ เพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล บริเวณโรงเรียน บ้านสันทรายคองน้อย จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านสันทรายคองน้อย หมู่ที่ ๖ มีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๕	ขุดเจาะบ่อบาดาล เพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สำหรับการเกษตร อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล บริเวณโรงสีข้าวชุมชน บ้านแม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	พื้นที่การเกษตร บ้านแม่ใจเหนือ หมู่ที่ ๘ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ไร่ มีสำหรับการเกษตร ในช่วงฤดูแล้งอย่าง เพียงพอ	พื้นที่การเกษตรมีน้ำ สำหรับเพาะปลูกอย่าง เพียงพอ สามารถลด ความเสียหายต่อพืชผล การเกษตรได้เป็น อย่างดี	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๖	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐ เพื่อแก้ไข ปัญหาระกัวแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านสันป่ายาง หมู่ที่ ๑๐ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๗	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒ เพื่อแก้ไข ปัญหาระกัวแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านโป่งถีบ หมู่ที่ ๑๒ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๘	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓ เพื่อแก้ไข ปัญหาระกัวแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านห้วยบอน หมู่ที่ ๑๓ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๑๙	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔ เพื่อแก้ไข ปัญหาระกัวแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ชุดเจาะบ่อบาดาล บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านเสาหิน หมู่ที่ ๑๔ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๐	ขุดเจาะบ่อบาดาล เพื่อการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหา ภัยแล้ง หมู่ที่ ๑๙	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สำหรับการเกษตร อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล บริเวณหนองน้ำ สาธารณะหนองต้นตู- จิวเฒ่า หมู่ที่ ๑๙ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	พื้นที่การเกษตร บ้านใหม่ชยาราม ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ไร่ มีสำหรับการเกษตร ในช่วงฤดูแล้งอย่าง เพียงพอ	พื้นที่การเกษตรมีน้ำ สำหรับเพาะปลูกอย่าง เพียงพอ สามารถลด ความเสียหายต่อพืชผล การเกษตรได้เป็น อย่างดี	กองช่าง
๒๑	ก่อสร้างพนัง ลำน้ำฝาง	เพื่อเสริมสร้างความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน	ก่อสร้างพนังลำน้ำฝาง เพื่อป้องกันน้ำกัดเซาะ พื้นที่ริมตลิ่ง บริเวณ หมู่ที่ ๙,๕,๒,๑๔,๒๐ อย่างน้อย ๒ แห่ง	-	-	-	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	มีการก่อสร้างพนัง ลำน้ำฝาง อย่างน้อย ๒ แห่งที่สามารถป้องกัน การกัดเซาะพื้นที่ริมตลิ่ง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ประชาชนได้รับ ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง, กรม ชลประทาน
๒๒	ขุดเจาะบ่อบาดาล บ้านปางผึ่ง หมู่ที่ ๑๖ เพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้ง	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ สะอาดสำหรับอุปโภค อย่างเพียงพอ	ขุดเจาะบ่อบาดาล บ้านปางผึ่ง หมู่ที่ ๑๖ จำนวน ๑ บ่อ	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	ครัวเรือนในพื้นที่ บ้านปางผึ่ง หมู่ที่ ๑๖ มีน้ำสะอาดสำหรับ อุปโภคอย่างเพียงพอ ทุกครัวเรือน	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับอุปโภคอย่าง เพียงพอ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น และ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร การผลิตสินค้าชุมชน การค้า สู่สากล
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	อนุรักษ์และฟื้นฟู หนองน้ำสาธารณะ หมู่ที่ ๑๗	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้อย่างสะดวก ลดผลกระทบจาก ปัญหาการขาดแคลน น้ำเพื่อการเกษตร	ขุดลอกหนองน้ำ สาธารณะ หมู่ที่ ๑๗ จำนวน ๒ แห่ง	-	-	๖๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการขุดลอกหนอง น้ำสาธารณะ หมู่ที่ ๑๗ ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่ มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ ตลอดจนลดความ เสียหายต่อทรัพย์สิน และพืชผลทางการ เกษตร	กองช่าง
๒	อนุรักษ์และฟื้นฟู หนองน้ำสาธารณะ หนองหมื่น หมู่ที่ ๖,๙,๑๗	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้อย่างสะดวก ลดผลกระทบจาก ปัญหาการขาดแคลน น้ำเพื่อการเกษตร	ขุดลอกหนองน้ำ สาธารณะหนองหมื่น พื้นที่ หมู่ที่ ๖,๙,๑๗ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการขุดลอกหนองน้ำ สาธารณะ หนองหมื่น ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ มีน้ำสำหรับการ เพาะปลูกอย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ ตลอดจนลดความ เสียหายต่อทรัพย์สิน และพืชผลทางการ เกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓	ขุดลอกลำเหมือง ห้วยแม่เหียน	เพื่อระบายน้ำให้ไหล ได้อย่างสะดวก และ แก้ไขปัญหาน้ำท่วม	ขุดลอกลำเหมือง ห้วยแม่เหียน พื้นที่ หมู่ที่ ๘,๑๐,๑๙ ระยะทางประมาณ ๒ กม.	-	-	๒๐,๐๐๐	-	-	๑. มีการขุดลอก ลำเหมืองห้วยแม่เหียน ๒. พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๓๐๐ ไร่ มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่ออุปโภคและ การเกษตรอย่าง เพียงพอ ตลอดจนลด ความเสียหายต่อ ทรัพย์สินและพืชผล ทางการเกษตร	กองช่าง
๔	อนุรักษ์และฟื้นฟู หนองน้ำสาธารณะ ห้วยก้าเกิด หมู่ที่ ๑๑	เพื่อกักเก็บน้ำสำหรับ การอุปโภคและ การเกษตรได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ	ขุดลอกหนองน้ำ ห้วยก้าเกิด หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการขุดลอกหนอง น้ำห้วยก้าเกิด หมู่ที่๑๑ จำนวน ๑ แห่ง ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๖๐๐ ไร่มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่ออุปโภคและ การเกษตรอย่าง เพียงพอ ตลอดจน ลดความเสียหายต่อ ทรัพย์สินและพืชผล ทางการเกษตร	กรม ทรัพยากรน้ำ, กองช่าง
๕	อนุรักษ์และฟื้นฟู อ่างเก็บน้ำ ห้วยเพียงดิน หมู่ที่ ๑๓	เพื่อกักเก็บน้ำสำหรับ การอุปโภคและ การเกษตรได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ	ขุดลอกอ่างเก็บน้ำ ห้วยเพียงดิน หมู่ที่ ๑๓ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๒,๐๐๐,๐๐๐	-	๑. มีการขุดลอกอ่าง เก็บน้ำห้วยเพียงดิน หมู่ที่ ๑๓ ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่ มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่ออุปโภคและ การเกษตรอย่าง เพียงพอ ตลอดจนลด ความเสียหายต่อ ทรัพย์สินและพืชผล ทางการเกษตร	กรม ทรัพยากรน้ำ, กองช่าง
๖	ซ่อมบำรุงสถานีสูบน้ำ พลังไฟฟ้าหนองตุ่ม	เพื่อซ่อมบำรุงสถานีสูบ น้ำพลังไฟฟ้าหนองตุ่ม	ปรับปรุง ซ่อมบำรุง สถานีสูบน้ำพลังไฟฟ้า หนองตุ่ม จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการปรับปรุง ซ่อม บำรุงสถานีสูบน้ำพลัง ไฟฟ้าหนองตุ่ม ๒. พื้นที่การเกษตร จำนวน ๗๐๐ ไร่ ได้รับประโยชน์	มีน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ ตลอดจนลดความ เสียหายต่อพืชผล ทางการเกษตรจาก ปัญหาขาดแคลนน้ำ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๗	อนุรักษ์และฟื้นฟู ฝายน้ำล้นเพื่อ การเกษตรฝายปู่ตา บ้านโป่งใน หมู่ที่ ๑๕	เพื่อกักเก็บน้ำสำหรับ การอุปโภคและ การเกษตรได้อย่างเต็ม ประสิทธิภาพ	ขุดลอกฝายน้ำล้นเพื่อ การเกษตรฝายปู่ตา บ้านโป่งใน หมู่ที่ ๑๕ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการฝายน้ำล้นเพื่อ การเกษตรฝายปู่ตา บ้านโป่งใน หมู่ที่ ๑๕ ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๒๐๐ ไร่ มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่ออุปโภคและ การเกษตรอย่าง เพียงพอ ตลอดจนลด ความเสียหายต่อ ทรัพย์สินและพืชผล ทางการเกษตร	กรม ทรัพยากรน้ำ, กองช่าง
๘	ปรับปรุงฝาย คสล. ลำห้วยแม่หลักหมื่น และดาดคลองส่งน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๒	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร	ปรับปรุงฝาย คสล. ลำห้วยแม่หลักหมื่นและ ดาดคลองส่งน้ำ คสล. ความยาว ๑,๔๗๐ ม.	-	-	-	๘๕๐,๐๐๐	-	๑.มีการปรับปรุงฝาย คสล.และดาดคลอง ส่งน้ำ คสล.ระยะทาง ๑,๔๗๐ ม. ให้มีความ มั่นคง แข็งแรง ๒.พื้นที่การเกษตร จำนวน ๘๐ ไร่ มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่อการเกษตร อย่างเพียงพอ ตลอดจนลดความ เสียหายต่อทรัพย์สิน และพืชผลทางการ เกษตร	กองช่าง
๙	ก่อสร้างฝายหินก่อ ลำห้วยมะหลอดและ วางระบบท่อส่งน้ำ เพื่อบริโภค หมู่ที่ ๑๒	เพื่อแก้ไขปัญหาขาด แคลนน้ำบริโภคให้กับ ประชาชนอย่างเป็น ระบบ	ก่อสร้างฝายหินก่อ ลำห้วยมะหลอดและ วางระบบท่อส่งน้ำ เพื่อ บริโภค ความยาว ๔ กม. บ้านตาดน้อย หมู่ที่ ๑๒	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	๑. มีฝายหินก่อลำห้วย มะหลอดและระบบ ท่อส่งน้ำ เพื่อบริโภค ความยาว ๔ กม. ๒. ประชาชน หมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๓๘๘ ครัวเรือน มีน้ำสะอาดสำหรับ บริโภคอย่างเพียงพอ ตลอดทั้งปี	ประชาชนมีน้ำสะอาด สำหรับบริโภคอย่าง เพียงพอตลอดทั้งปี	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๐	ก่อสร้างระบบ กระจายน้ำพลังงาน แสงอาทิตย์	เพื่อก่อสร้างระบบ กระจายน้ำสำหรับ การเกษตรอย่างทั่วถึง ประหยัดและ มีประสิทธิภาพ	ก่อสร้างระบบกระจาย น้ำพลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐	-	๑.มีการก่อสร้างระบบ กระจายน้ำพลังงาน แสงอาทิตย์ จำนวน ๑ แห่ง ๒.พื้นที่การเกษตรไม่ น้อยกว่า ๖๐๐ ไร่มีน้ำ สำหรับการเพาะปลูก อย่างเพียงพอ	มีน้ำเพื่ออุปโภคและ การเกษตรอย่าง เพียงพอ ตลอดจน ลดความเสียหายต่อ ทรัพย์สินและพืชผล ทางการเกษตร	กรม ทรัพยากรน้ำ, กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แผนงานเคหะและชุมชน
- งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ลด ละ เลิกใช้ ภาชนะโฟมและ ถุงพลาสติกบรรจุ อาหาร	เพื่อลดปริมาณขยะ ตั้งแต่ต้นทางอย่างเป็น รูปธรรมและยั่งยืน	จัดกิจกรรม ให้ความรู้ แก่ผู้นำชุมชนตัวแทน ครัวเรือนในเขต อบต.เวียง ทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน, จัดกิจกรรม รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แก่ประชาชน ในการลด ละ เลิกใช้ ภาชนะโฟมและ ถุงพลาสติกบรรจุ อาหาร	-	-	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	มีการจัดกิจกรรม ฝึกอบรมให้ความรู้ แก่ผู้นำชุมชนตัวแทน ครัวเรือนในเขต อบต.เวียง ปีละ ๑ ครั้ง, มีการจัดกิจกรรม รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แก่ประชาชน ในการลด ละ เลิกใช้ ภาชนะโฟมและ ถุงพลาสติกบรรจุ อาหารทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน	ขยะจากครัวเรือน และชุมชนโดยเฉพาะ ภาชนะโฟมและ ถุงพลาสติกบรรจุ อาหารลดลงอย่าง ต่อเนื่องและหมดไป เมื่อสิ้นสุด ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕	กอง สาธารณสุข

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง	เพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน และสอดส่องตรวจตามรักษาทรัพย์สินของทางราชการ	มีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง ทั้ง ๕ แห่ง	-	-	๒๐๐,๐๐๐	-	-	มีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง ทั้ง ๕ แห่ง ที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ	กองการศึกษา, กองช่าง
๒	ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งถีบ	เพื่อจัดสัดส่วนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เหมาะสมต่อการเรียนการสอน	ปรับปรุงอาคารเรียนและห้องเรียนภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งถีบ	-	-	-	๖๐๐,๐๐๐	-	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโป่งถีบ ได้รับการปรับปรุงจัดสัดส่วนอย่างเหมาะสม	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความสะอาดปลอดภัย สวยงามเหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน	กองการศึกษา, กองช่าง
๓	ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองศิลา	เพื่อจัดสัดส่วนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เหมาะสมต่อการเรียนการสอน	ปรับปรุงอาคารเรียนและห้องเรียนภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองศิลา	-	-	-	๖๐๐,๐๐๐	-	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ้านคลองศิลา ได้รับการปรับปรุงจัดสัดส่วนอย่างเหมาะสม	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความสะอาด ปลอดภัย สวยงามเหมาะสมสำหรับการเรียนการสอน	กองการศึกษา, กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	ปรับปรุงสนาม เด็กเล่นศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านคลอง- ศิลา	เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ปฐมวัย มีพัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ ที่เหมาะสมตามวัย	ปรับปรุงสนามเด็กเล่น ให้มีความปลอดภัย มี เครื่องเล่นที่เหมาะสม กับการเรียนรู้ตามวัย ของเด็กปฐมวัย	-	-	-	-	๖๐๐,๐๐๐	เด็กปฐมวัย มีสนาม เด็กเล่นที่เหมาะสม ปลอดภัยสำหรับการ เรียนรู้	เด็ ก ป รุ ม วัย มี ศักยภาพการเรียนรู้ ที่ก้าวหน้า	กอง การศึกษา, กองช่าง
๕	ก่อสร้างหลังคา สนามเด็กเล่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านเสาหิน	เพื่อจัดสภาพแวดล้อม ของสนามเด็กเล่นศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กให้ ปลอดภัยและสวยงาม	ก่อสร้างหลังคา สนามเด็กเล่น บ้านเสาหินให้ปลอดภัย และสวยงาม	-	-	-	๖๐๐,๐๐๐	-	สนามเด็กเล่น ศพด. บ้านเสาหิน มีหลังคา คลุม กันแดดและฝน มีความปลอดภัย สำหรับเด็ก	เด็กปฐมวัยของศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กมี ส ภา พ แวด ล้อม เหมาะสมกับการ เล่นและการเรียนรู้	กอง การศึกษา, กองช่าง
๖	ปรับปรุงสนาม เด็กเล่นศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านใหม่- ชยาราม	เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ปฐมวัย มีพัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ ที่เหมาะสมตามวัย	ปรับปรุงสนามเด็กเล่น ให้มีความปลอดภัย มี เครื่องเล่นที่เหมาะสม กับการเรียนรู้ตามวัย ของเด็กปฐมวัย	-	-	-	๔๐๐,๐๐๐	-	เด็กปฐมวัย มีสนาม เด็กเล่นที่เหมาะสม ปลอดภัยสำหรับการ เรียนรู้	เด็ ก ป รุ ม วัย มี ศักยภาพการเรียนรู้ ที่ก้าวหน้า	กอง การศึกษา, กองช่าง
๗	ก่อสร้างรั้วศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโป่งถีบ	เพื่อจัดสัดส่วนศูนย์ พั ฒ นา เด็ก เล็ก ให้ เหมาะสมต่อการเรียน การสอน	ก่อสร้างรั้วรอบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโป่งถีบ	-	-	-	-	๖๐๐,๐๐๐	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโป่งถีบได้รับการ ปรับปรุงจัดสัดส่วน อย่างเหมาะสม	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีรั้วรอบขอบชิด มีความปลอดภัย สำหรับเด็กนักเรียน	กอง การศึกษา, กองช่าง
๘	ติดตั้งรางน้ำฝน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านสระนิคม	เพื่อจัดสัดส่วนศูนย์ พั ฒ นา เด็ก เล็ก ให้ เหมาะสมต่อการเรียน การสอน	ติดตั้งรางน้ำฝนอาคาร เรียนศูนย์พัฒนาเด็ก เล็ก บ้านสระนิคม	-	-	๕๐,๐๐๐	-	-	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านสระนิคมได้รับ การปรับปรุงจัดสัดส่วน อย่างเหมาะสม	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมี คว าม ป ล อ ด ภ ย เหมาะสมสำหรับ การเรียนการสอน	กอง การศึกษา, กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	จัดซื้อเครื่องเล่น พัฒนาการเด็ก	เพื่อส่งเสริมให้เด็ก ปฐมวัย มีพัฒนาการ ด้านการเรียนรู้ ที่เหมาะสมตามวัย	จัดกิจกรรมส่งเสริมการ เรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย อย่างต่อเนื่อง	-	-	๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	เด็กปฐมวัย มีเครื่อง เล่นส่งเสริมพัฒนาการ อย่างเหมาะสม และ ทั่วถึง	เด็ ก ป ร ฐ ม วัย มี ศักยภาพการเรียนรู้ ที่ก้าวหน้า	กอง การศึกษา
๑๐	จัดตั้งศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก บ้านศรีดอนชัย	เพื่อจัดการเรียนรู้ ให้แก่เด็กระดับปฐมวัย ในพื้นที่	จัดตั้งศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านศรีดอนชัย ตามหลักเกณฑ์ที่กรม ส่งเสริมฯ กำหนด	-	-	-	-	๑,๕๐๐,๐๐๐	มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านศรีดอนชัยที่มี การจัดกิจกรรม ให้ความรู้แก่เด็กปฐมวัย ตามมาตรฐานอย่าง เหมาะสม	เด็ ก ป ร ฐ ม วัย มี ศักยภาพการเรียนรู้ ที่เหมาะสมตามวัย	กอง การศึกษา
๑๑	เด็กปฐมวัยปลอดภัย ไม่จมน้ำ	เพื่อป้องกันการเกิด อุบัติเหตุจมน้ำของเด็ก ในระดับปฐมวัย	จัดกิจกรรมให้ความรู้ แก่ผู้ปกครองอย่าง ถูกต้อง เหมาะสม ในการเลี้ยงดูเด็ก ในระดับปฐมวัย ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุจมน้ำ และให้ความรู้แก่เด็ก ปฐมวัยให้มีความรู้ และมีทักษะในการ เอาตัวรอด	-	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	มีการจัดกิจกรรมให้ ความรู้แก่ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัยอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง/ปีตลอดจน ให้ความรู้แก่เด็กไม่ให้ เข้าไปใกล้แหล่งน้ำ และมี ทักษะในการเอาตัวรอด	ผู้ปกครองสามารถ เลี้ยงดูบุตรหลานใน ระดับปฐมวัยได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม, เด็ก ปฐมวัยปลอดภัย จากอุบัติเหตุจมน้ำ	กอง การศึกษา
๑๒	จัดซื้อเครื่องพิมพ์ แบบฉิดหมึกสำหรับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพื่อสนับสนุนการ จัดการเรียนการสอน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จัดซื้อเครื่องพิมพ์แบบ ฉิดหมึก สำหรับการ จัดการเรียนการสอน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัด อบต.เวียง	-	-	๔,๓๐๐	๘,๖๐๐	๘,๖๐๐	มีเครื่องพิมพ์แบบ ฉิดหมึก สำหรับจัดการ เรียนการสอนให้กับเด็ก ปฐมวัยสังกัด อบต.เวียง อย่างเพียงพอ	เด็กเล็กได้รับการ สนับสนุนด้านการ จัดการเรียนการ สอนอย่างเท่าเทียม และทั่วถึง	กอง การศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓	จัดซื้อโทรทัศน์ LED TV สำหรับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จัดซื้อโทรทัศน์ LED TV สำหรับการจัดการเรียนการสอน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัด อบต.เวียง	-	-	๓๔,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	มีโทรทัศน์ LED TV สำหรับจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปฐมวัยสังกัด อบต.เวียง อย่างเพียงพอ	เด็กเล็กได้รับการสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง	กองการศึกษา
๑๔	จัดซื้อสื่อเทคโนโลยี ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้	เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จัดซื้อสื่อเทคโนโลยี สำหรับการจัดการเรียนการสอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง	-	-	-	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย สำหรับการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปฐมวัยสังกัด อบต.เวียง อย่างเพียงพอ	เด็กเล็กได้รับการสนับสนุนด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง	กองการศึกษา
๑๕	จัดซื้อเครื่องปรับอากาศสำหรับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จัดซื้อเครื่องปรับอากาศ สำหรับการจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง	-	-	-	๒๘,๖๐๐	๘๕,๘๐๐	มีเครื่องปรับอากาศ สำหรับจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปฐมวัยอย่างเหมาะสม	เด็กเล็กได้รับความสะดวกในการเรียนรู้ในห้องเรียนและมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดี	กองการศึกษา
๑๖	ก่อสร้างสนามเด็กเล่น สร้างปัญญา	เพื่อจัดสภาพแวดล้อมของสนามเด็กเล่นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ปลอดภัยและสวยงาม	ก่อสร้างสนามเด็กเล่น สร้างปัญญา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัด อบต.เวียง อย่างน้อยปีละ ๑ แห่ง	-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	มีสนามเด็กเล่นสร้างปัญญาที่ได้มาตรฐาน อย่างน้อยปีละ ๑ แห่ง	เด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับการเล่นและการเรียนรู้	กองการศึกษา, กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฟาง จังหวัดเชียงใหม่

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ เชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	สัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจาก โรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพะเจ้า น๋องยาเธอเจ้าฟ้า จุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒนา วรขัตติยราชนารี	เพื่อป้องกันและควบคุม การแพร่ระบาดของโรค พิษสุนัขบ้าในพื้นที่ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง	จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ ความรู้ และให้บริการ ฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า เคลื่อนที่ในพื้นที่ องค์การบริหารส่วน ตำบลเวียง ทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน	-	-	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	มีการให้บริการฉีด วัคซีนป้องกันโรคพิษ สุนัขบ้าในพื้นที่องค์การ บริหารส่วนตำบลเวียง ตำบลเวียง ปีละ ๑ ครั้ง	ไม่มีการแพร่ ระบาดของโรค พิษสุนัขบ้าใน พื้นที่ตำบลเวียง	กอง สาธารณสุขฯ
๒	ป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหา การแพร่ระบาด ของโรคอุบัติใหม่	เพื่อป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาจาก การแพร่ระบาดของโรค อุบัติใหม่	จัดกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ให้ ความรู้แก่ประชาชน ในการป้องกันและ ควบคุมโรค, จัดหา วัสดุ-อุปกรณ์ในการ ป้องกัน ควบคุมโรค ฯลฯ	-	-	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑.มีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้ง ๒๐ หมู่บ้าน ๒. มีการจัดหาวัสดุ - อุปกรณ์ในการป้องกัน ควบคุมโรคอย่างเพียงพอ ๓.มีการบูรณาการความ ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น	สามารถบริหาร จัดการในการ ป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหา จากการแพร่ ระบาดของโรค อุบัติใหม่อย่างมี ประสิทธิภาพ	กอง สาธารณสุขฯ

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๓ การเสริมสร้างสังคมให้มีคุณภาพ คงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
งานกีฬาและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ปรับปรุงสนามกีฬา อบต.เวียง	เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา แ ช ง ขั น กี ห า ตลอดจนประกอบ กั จ ก ร ร ม ข อ ง ป ร ะ ช า ข น แ ล ห ะ หน่วยงานต่างๆ	ปรับปรุงสนามกีฬา อบต.เวียง อาทิ ปรับปรุงคูิ่ง ระบบไฟ ที่พนักกีฬา พื้นสนาม เป็นต้น	-	-	-	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	มีการปรับปรุงสนาม กีฬา สนามกีฬา อบต.เวียงให้ได้ มาตรฐาน	ประชาชนในท้องถิ่น มีสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา แข่งขันกีฬา และประกอบกิจกรรม ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก ปลอดภัย	กอง การศึกษา, กองช่าง
๒	ก่อสร้างสนาม เปตองประจำ หมู่บ้าน	เพื่อส่งเสริมให้ ประชาชน ได้ออก กำลังกายและใช้ เวลาว่างอย่าง สร้างสรรค์	ก่อสร้างสนามเปตอง ขนาดมาตรฐาน ประจำหมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ ๑ แห่ง	-	-	-	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	มีสนามเปตองที่ได้ มาตรฐาน สำหรับ หมู่บ้าน อย่างน้อย ปีละ ๑ แห่ง	เยาวชนและประชาชน ในหมู่บ้าน มีสถานที่ ออกกำลังกาย อย่างเหมาะสมและ สร้างสรรค์	กอง การศึกษา, กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓	แข่งขันกีฬาสตรีท ชอคเกอร์เวียงเกมส์	เพื่อส่งเสริมทักษะ การเล่นกีฬาสตรีท ชอคเกอร์ให้กับเด็ก เ ย า ว ข น แ ล ะ ประชาชน	จัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา สตรีทชอคเกอร์ ปีละ ๑ ครั้ง	-	-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	มีการจัดกิจกรรม แข่งขันกีฬากีฬา สตรีทชอคเกอร์ ปีละ ๑ ครั้ง	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนมีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง มีทักษะด้านกีฬา สตรีทชอคเกอร์	กอง การศึกษา
๔	จัดซื้อเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง	เพื่ อ ส ่ง เ ส ริ ม ให้ ประชาชน ได้ออก กำลังกายเสริมสร้าง สุขภาพของตนเอง	จัดซื้อเครื่องออก กำลังกายกลางแจ้ง สำหรับบริการ ประชาชนโดยติดตั้งไว้ ในที่สาธารณะประจำ หมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ ๑ หมู่บ้าน	-	-	-	๑๘๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	มีเครื่องออกกำลังกาย กลางแจ้ง สำหรับ ประชาชนได้ใช้ บริการในเวลาว่าง	เยาวชนและประชาชน มีสถานที่ออก กำลังกายอย่าง เหมาะสมและ สร้างสรรค์	กอง การศึกษา
๕	ก่อสร้างหลังคาคลุม สนามกีฬา อเนกประสงค์ บ้านแม่ใจใต้ หมู่ที่ ๗	เพื่อเป็นสถานที่ออก กำลังกายและ ประกอบกิจกรรม ต่าง ๆ ของหมู่บ้าน	ก่อสร้างหลังคาคลุม สนามกีฬา อเนกประสงค์ บ้านแม่ใจใต้ ที่มีความ มั่นคงแข็งแรง	-	-	-	๘๐๐,๐๐๐	-	สนามกีฬา อเนกประสงค์ บ้านแม่ใจใต้มีหลังคา สำหรับกันแดดและ ฝนที่ได้มาตรฐาน และมีความปลอดภัย	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนมีสถานที่ ออกกำลังกาย แข่งขันกีฬาที่มีความ สะดวก ปลอดภัย และสามารถจัด กั จ ก ร ร ม ได้ ทุ ก ฤดูกาล	กอง การศึกษา, กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความสงบสุขของประชาชน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยในชุมชน
แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	จัดซื้อท่อ PVC เพื่อแก้ไขปัญหาลำเลียง	เพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในพื้นที่ตำบลเวียง	จัดซื้อท่อ PVC สำหรับลำเลียงน้ำให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง ในพื้นที่อบต.เวียง	-	-	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	-	๑. สำรวจและให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง ๒. จัดซื้อท่อ PVC สำหรับต่อระบบน้ำแก้ไขปัญหให้กับประชาชนและสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันต่อสถานการณ์	สามารถให้ความช่วยเหลือประชาชนในการป้องกันภัยระงับภัย และบรรเทาภัยได้อย่างทันท่วงที ลดความสูญเสียและผลกระทบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๒	ก่อสร้างกำแพงกันดิน คสล. หมู่ ๑๖	เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	ก่อสร้างกำแพงกันดิน คสล. สูง ๑.๐๐ ม. ยาวประมาณ ๑๘ ม. ลำเหมืองแม่หลักหมื่น หมู่ ๑๖ จำนวน ๑ แห่ง	-	-	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	-	มีการก่อสร้างกำแพงกันดิน คสล. ที่มั่นคงแข็งแรงสามารถป้องกันการพังทลายของดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างหลังคาคลุม ลานจอดรถ	เพื่อบำรุงรักษาทรัพย์สิน ของทางราชการให้ใช้ งานได้ยาวนาน	ก่อสร้างหลังคา Metal sheet คลุมลานจอดรถ บริเวณรอบสนาม ฟุตบอล ซึ่งเป็นที่จอด รถยนต์ส่วนกลางของ อบต.เวียง	-	-	-	๙๐๐,๐๐๐	-	มีหลังคา Metal sheet ที่มีความ แข็งแรง มั่นคงคลุม ลานจอดรถบริเวณ รอบสนามฟุตบอล	รถยนต์ส่วนกลาง และทรัพย์สินต่างๆ ของทางราชการมี อายุการใช้งานที่ ยาวนานขึ้น	กองช่าง
๒	ก่อสร้างอาคาร สำนักงาน	เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนในการ ขอรับบริการจาก อบต.เวียง และสามารถ รองรับบุคลากรและภาระ งานที่เพิ่มขึ้น	ก่อสร้างอาคาร สำนักงาน อบต.เวียง จำนวน ๑ หลัง ตามแบบ อบต.เวียง	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	มีอาคารสำนักงาน ของกองสวัสดิการ สังคมเพื่อรองรับการ บริการประชาชนที่ เพิ่มขึ้น	ประชาชนและผู้มา รับบริการ ได้รับ ความสะดวก ในการ ขอรับบริการจาก อบต.เวียง	กองช่าง
๓	จัดซื้อเต็นท์โครง เหล็กสำหรับจัด กิจกรรม และ ให้บริการประชาชน	เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนในการ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	จัดซื้อเต็นท์ผ้าใบโครง เหล็กขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง สำหรับ จัดกิจกรรมต่างๆ	-	-	-	๒๐,๐๐๐	-	เต็นท์ผ้าใบโครงเหล็ก ขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง สำหรับจัดกิจกรรม ต่างๆ	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เข้าร่วมกิจกรรม ต่างๆ	สำนักปลัด

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ ขนาด ๓๒,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๔๒,๓๐๐	-	สำนักปลัด
๒	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็ก จำนวน ๒ ตัว	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๓	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เก้าอี้สำนักงาน จำนวน ๒ ตัว	-	-	-	๓,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๔	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	ตู้เอกสาร ๒ บาน จำนวน ๑ ตู้	-	-	-	๕,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๕	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์แบบฉีดหมึกพร้อมติดตั้ง ถังหมึกพิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	๔,๓๐๐	-	-	สำนักปลัด
๖	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ก่อสร้าง	ส่วานเจาะกระแทก แบบพกพา จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๓,๕๐๐	-	สำนักปลัด
๗	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ก่อสร้าง	เลื่อยฉลุไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๘,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๘	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องพ่นยาชนิดแรงดัน เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๒๐ ลิตร จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๙	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องตัดหญ้าชนิดสะพาย แบบข้อแข็ง จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๙,๕๐๐	-	สำนักปลัด
๑๐	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์ประมวลผล แบบที่ ๑* (จอแสดงภาพขนาดไม่น้อยกว่า ๑๙ นิ้ว) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๒๒,๐๐๐	-	กองคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑๑	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์หรือชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๐๐๐	-	กองคลัง
๑๒	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องเป่าลม จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๖๐๐	-	สำนักปลัด
๑๓	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะ และขนส่ง	รถบรรทุกดีเซล ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ แบบบรรทุกน้ำ จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๑๔	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เต็นท์ผ้าใบโครงเหล็ก ขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง	-	-	-	๒๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๑๕	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ป้ายไฟสามเหลี่ยม จำนวน ๑๐ ชุด	-	-	๑๘๐,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๑๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เก้าอี้สำนักงาน จำนวน ๒ ตัว	-	-	๓,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๑๗	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ชนิดติดผนัง ขนาด ๑๘,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๔ เครื่อง	-	-	๒๘,๖๐๐	๘๕,๘๐๐	-	กองการศึกษา
๑๘	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	พัดลมติดผนัง จำนวน ๕ เครื่อง	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๑๙	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็กขนาด ๔ ฟุต จำนวน ๒ ตัว	-	-	๘,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๐	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สนาม	เครื่องเล่นชุดเบานุ่มสำหรับเด็กเล็ก จำนวน ๑ ชุด	-	-	๑๕๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๑	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	งานบ้านงานครัว	ตู้แช่อาหารเสริม(นม) ขนาด ๒๐ คิวบิกฟุต จำนวน ๕ ตู้	-	-	๑๗๕,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๒	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานสำนักงาน* จอน้อยกว่า ๑๙ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๑๖,๐๐๐	กองการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๒๓	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์แบบฉีดหมึกพร้อมติดตั้ง ถังหมึกพิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๔,๓๐๐	กองการศึกษา
๒๔	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟฟ้า ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๒,๕๐๐	กองการศึกษา
๒๕	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุก(ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี. หรือกำลังเครื่องยนต์สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์ ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบดับเบิลแค้น จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๘๖๘,๐๐๐	-	กองการศึกษา
๒๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็ก จำนวน ๑ ตัว	-	-	๕,๐๐๐	-	-	กอง สาธารณสุข
๒๗	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์สำหรับงานสำนักงาน (จอแสดงภาพขนาดไม่น้อยกว่า ๑๙ นิ้ว) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๑๖,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๒๘	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องพ่นละอองฝอย(ULV) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๘๕,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๒๙	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุก(ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบมีช่องว่างด้านหลัง คนขับ(Cab) จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๗๑๕,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๓๐	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุกขยะ ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ ปริมาตรกระบอกลูบไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ซีซี แบบอัดท้าย จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๔๐๐,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๓๑	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุกพร้อมติดเครนกระเช้า ขนาด ๔ ตัน ๖ ล้อ จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	-	กองช่าง
รวม					-	-	๕,๗๓,๙๐๐	๔,๙๓๔,๗๐๐	๒๒,๘๐๐	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐและการให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	ก่อสร้างหลังคาคลุม ลานจอดรถ	เพื่อบำรุงรักษาทรัพย์สิน ของทางราชการให้ใช้ งานได้ยาวนาน	ก่อสร้างหลังคา Metal sheet คลุมลานจอดรถ บริเวณรอบสนาม ฟุตบอล ซึ่งเป็นที่จอด รถยนต์ส่วนกลางของ อบต.เวียง	-	-	-	๙๐๐,๐๐๐	-	มีหลังคา Metal sheet ที่มีความ แข็งแรง มั่นคงคลุม ลานจอดรถบริเวณ รอบสนามฟุตบอล	รถยนต์ส่วนกลาง และทรัพย์สินต่างๆ ของทางราชการมี อายุการใช้งานที่ ยาวนานขึ้น	กองช่าง
๒	ก่อสร้างอาคาร สำนักงาน	เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนในการ ขอรับบริการจาก อบต.เวียง และสามารถ รองรับบุคลากรและภาระ งานที่เพิ่มขึ้น	ก่อสร้างอาคาร สำนักงาน อบต.เวียง จำนวน ๑ หลัง ตามแบบ อบต.เวียง	-	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	มีอาคารสำนักงาน ของกองสวัสดิการ สังคมเพื่อรองรับการ บริการประชาชนที่ เพิ่มขึ้น	ประชาชนและผู้มา รับบริการ ได้รับ ความสะดวก ในการ ขอรับบริการจาก อบต.เวียง	กองช่าง
๓	จัดซื้อเต็นท์โครง เหล็กสำหรับจัด กิจกรรม และ ให้บริการประชาชน	เพื่ออำนวยความสะดวก ให้กับประชาชนในการ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ	จัดซื้อเต็นท์ผ้าใบโครง เหล็กขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง สำหรับ จัดกิจกรรมต่างๆ	-	-	-	๒๐,๐๐๐	-	เต็นท์ผ้าใบโครงเหล็ก ขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง สำหรับจัดกิจกรรม ต่างๆ	ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการ เข้าร่วมกิจกรรม ต่างๆ	สำนักปลัด

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ ขนาด ๓๒,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๔๒,๓๐๐	-	สำนักปลัด
๒	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็ก จำนวน ๒ ตัว	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๓	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เก้าอี้สำนักงาน จำนวน ๒ ตัว	-	-	-	๓,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๔	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	ตู้เอกสาร ๒ บาน จำนวน ๑ ตู้	-	-	-	๕,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๕	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์แบบฉีดหมึกพร้อมติดตั้ง ถังหมึกพิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	๔,๓๐๐	-	-	สำนักปลัด
๖	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ก่อสร้าง	ส่วานเจาะกระแทก แบบพกพา จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๓,๕๐๐	-	สำนักปลัด
๗	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ก่อสร้าง	เลื่อยฉลุไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๘,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๘	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องพ่นยาชนิดแรงดัน เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๒๐ ลิตร จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๙	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องตัดหญ้าชนิดสะพาย แบบข้อแข็ง จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๙,๕๐๐	-	สำนักปลัด
๑๐	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์ประมวลผล แบบที่ ๑* (จอแสดงภาพขนาดไม่น้อยกว่า ๑๙ นิ้ว) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๒๒,๐๐๐	-	กองคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑๑	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์หรือชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๐๐๐	-	กองคลัง
๑๒	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องเป่าลม จำนวน ๒ เครื่อง	-	-	-	๑๗,๖๐๐	-	สำนักปลัด
๑๓	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะ และขนส่ง	รถบรรทุกดีเซล ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ แบบบรรทุกน้ำ จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๑๔	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เต็นท์ผ้าใบโครงเหล็ก ขนาด ๒*๓ เมตร จำนวน ๕ หลัง	-	-	-	๒๐,๐๐๐	-	สำนักปลัด
๑๕	การรักษาความสงบ ภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ป้ายไฟสามเหลี่ยม จำนวน ๑๐ ชุด	-	-	๑๘๐,๐๐๐	-	-	สำนักปลัด
๑๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เก้าอี้สำนักงาน จำนวน ๒ ตัว	-	-	๓,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๑๗	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน ชนิดติดผนัง ขนาด ๑๘,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๔ เครื่อง	-	-	๒๘,๖๐๐	๘๕,๘๐๐	-	กองการศึกษา
๑๘	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	พัดลมติดผนัง จำนวน ๕ เครื่อง	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๑๙	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็กขนาด ๔ ฟุต จำนวน ๒ ตัว	-	-	๘,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๐	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สนาม	เครื่องเล่นชุดเบานุ่มสำหรับเด็กเล็ก จำนวน ๑ ชุด	-	-	๑๕๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๑	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	งานบ้านงานครัว	ตู้แช่อาหารเสริม(นม) ขนาด ๒๐ คิวบิกฟุต จำนวน ๕ ตู้	-	-	๑๗๕,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๒๒	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานสำนักงาน* จอน้อยกว่า ๑๙ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๑๖,๐๐๐	กองการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๒๓	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์แบบฉีดหมึกพร้อมติดตั้ง ถังหมึกพิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๔,๓๐๐	กองการศึกษา
๒๔	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟฟ้า ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	-	๒,๕๐๐	กองการศึกษา
๒๕	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุก(ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี. หรือกำลังเครื่องยนต์สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ กิโลวัตต์ ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบดับเบิลแค้น จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๘๖๘,๐๐๐	-	กองการศึกษา
๒๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	สำนักงาน	โต๊ะทำงานเหล็ก จำนวน ๑ ตัว	-	-	๕,๐๐๐	-	-	กอง สาธารณสุข
๒๗	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์สำหรับงานสำนักงาน (จอแสดงภาพขนาดไม่น้อยกว่า ๑๙ นิ้ว) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๑๖,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๒๘	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	การเกษตร	เครื่องพ่นละอองฝอย(ULV) จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	-	๘๕,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๒๙	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุก(ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบมีช่องว่างด้านหลัง คนขับ(Cab) จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๗๑๕,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๓๐	แผนงานการ สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุกขยะ ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ ปริมาตรกระบอกลูบไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ซีซี แบบอัดท้าย จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๔๐๐,๐๐๐	-	กอง สาธารณสุข
๓๑	แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	ครุภัณฑ์	ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถบรรทุกพร้อมติดเครนกระเช้า ขนาด ๔ ตัน ๖ ล้อ จำนวน ๑ คัน	-	-	-	๒,๕๐๐,๐๐๐	-	กองช่าง
รวม					-	-	๕,๗๓,๙๐๐	๔,๙๓๔,๗๐๐	๒๒,๘๐๐	

ส่วนที่ ๔

การติดตามประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย โดยมีแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๒) การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๑๕ คะแนน

๓) ยุทธศาสตร์ ๖๕ คะแนน ประกอบด้วย

๓.๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

๓.๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

๓.๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

๓.๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

๓.๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

๓.๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

๓.๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

๓.๘) แผนงาน ๕ คะแนน

๓.๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

๓.๑๐) ผลผลิต/โครงการ ๕ คะแนน คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน

เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย โดยมีแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑) การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒) การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๓) การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๔) ยุทธศาสตร์และแผนงาน ๑๐ คะแนน

๕) โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

๕.๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

๕.๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

๕.๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

๕.๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

๕.๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

๕.๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

๕.๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

๕.๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลัก ประชาธิปไตย ๕ คะแนน

๕.๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

๕.๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

๕.๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

๕.๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๓.๑ ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จากการติดตามและประเมินผลฯ มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลเวียง มีงบประมาณในการบริหารและการพัฒนาที่จำกัด ไม่เพียงพอกับการ พัฒนาตามประเด็นความต้องการพัฒนาของประชาชนในท้องถิ่น

๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) มีจำนวนมาก ซึ่งภายใต้ ข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงไม่สามารถดำเนินโครงการได้ครบทุกโครงการตามแผนที่กำหนดได้ ทำให้ร้อยละของ โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จมีน้อย

๓. การเสนอโครงการ/กิจกรรมของประชาชนที่นำมาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นมีหลากหลายประเด็นทำให้ โครงการมีจำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น แต่งบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่ท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับจำนวนประเด็นปัญหาความต้องการที่มีอยู่จริงของ ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. การจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่เสนอเข้ามาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ยังคงมีความต้องการ ให้ทุกโครงการต้องอยู่ในแผน โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

รายนามคณะผู้จัดทำ
แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
ฉบับเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

คณะที่ปรึกษา

นายวสันต์	พรหมสุวรรณ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
นายณบพิงค์	พรหมวงศ์	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
นายนิคม	หมื่นพินิจ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง
นายจตุพล	คำใหญ่	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

คณะผู้จัดทำ

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียง

นายเสกสรร	ไตรล็ก	ปลัด อบต.เวียง	ประธานกรรมการ
นางจรรยา	จิตดาทิพย์	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
นายภักดี	พลเยี่ยม	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
นายณัฐพงศ์	ฟูคำ	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
นางสาวมนธิรา	สะอาดล้วน	ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม	กรรมการ
นางสาวรัชฎาพร	เดชคุณรัมย์	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	
		รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
นายสวัสดิ์	ขันใจ	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๓	กรรมการ
นายณรงค์	คำหมั่น	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๑๐	กรรมการ
นางสายสมร	วรรณศักดิ์	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๒๐	กรรมการ
นางสาวอัญชลี	กิตติราช	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป	
		รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวจตุพร	หล้าใจ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนฯ	ผู้ช่วยเลขานุการ